

CHARLES UNIVERSITY IN PRAGUE

FACULTY OF EDUCATION

Department of English Language and Literature

BACHELOR THESIS

**The Translation and Stylistic Analysis of the
Novel The Racketeer by John Grisham**

Author: Barbora Pavlíčková

Supervisor: Mgr. Jakub Ženíšek

Prague 2013

DECLARATION:

I hereby declare that this bachelor thesis, titled “The Translation and Stylistic Analysis of the Novel The Racketeer by John Grisham”, is the result of my own work and that I used only the cited sources.

Prague, April 18th 2013

.....

ACKNOWLEDGEMENTS:

I would hereby like to thank Mgr. Jakub Ženíšek for his time, patience, valuable advice and supervision regarding the compilation of this bachelor thesis.

ABSTRACT

This BA thesis is focused on the translation of selected parts and stylistic analysis of John Grisham's novel *The Racketeer*. Special attention is paid to the differences which originate while translating from the English language to the Czech language. The theoretical analytical part is mainly concerned with lexical and stylistic aspects but it also contains the translation of national specific features and various peculiarities of graphical equivalence.

KEY WORDS

Abbreviation, acronym, analysis, graphical equivalence, Grisham, idiom, lexical aspect, Racketeer, slang, stylistic aspect, translation

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá překladem a stylistickou analýzou vybraných částí románu *Vyděrač* od Johna Grishama. Zvláštní pozornost je věnována rozdílům, které vznikají překládáním textu z anglického jazyka do češtiny. Teoretická analytická část se věnuje především lexikálnímu a stylistickému aspektu, dále problematice překládání národnostních specifik a rozebírána je i grafická ekvivalence.

KLÍČOVÁ SLOVA

Akronym, analýza, grafická ekvivalence, Grisham, idiom, lexikální hledisko, překlad, slang, stylistické hledisko, Vyděrač, zkratka

TABLE OF CONTENTS

Table of Contents	4
Introduction	5
Translation of Selected Parts of the Novel.....	6
Stylistic Analysis.....	27
Lexical And Stylistic Aspect	28
American / British English.....	28
Word Choice – Legal Terminology	28
Grammatical Equivalence	29
Analogy	29
The Word <i>Say</i> And Its Equivalents In Czech.....	30
Intensifiers	31
Idioms.....	31
Slang And Colloquial Language	34
Simile	35
Abbreviations	36
Acronyms	36
National Specific Features	37
Measures.....	37
Famous People From the Source Culture.....	38
Brand Marks	40
Translation of Proper And Geographical Names.....	40
Names of Places	40
Additional Explanatory Words	41
Graphical Equivalence	42
Conclusion	45
Works Cited	46
Primary Source:	46
Secondary Sources:	46
Internet Sources	46

INTRODUCTION

To translate the novel *The Racketeer* written by John Grisham was a choice based not only on the fact that I had enjoyed reading Grisham's books before but also because the novel has not been translated yet. Therefore it was a unique opportunity to create something completely new since it is possible to look at the translation as at a token of translator's creativity, interpretation and personal style.

John Grisham is a hugely popular American writer, by an original profession a lawyer and politician. He is best known for his legal thrillers which reflect his rich experience. The novel *The Racketeer* is by no means an exception, it also deals with legal issues and uses legal terminology. Grisham has written twenty five novels so far (*The Racketeer* is the most recent one) and most of them became best sellers. Without no doubt, John Grisham is one of the most successful writers whose books are sold all over the world by million of copies.

Since I was supposed to translate only a segment of the novel, I decided to start from the first chapter. The beginning of the book provides both necessary information to the reader to outline the settings and to discover the theme of the novel, and it also contains many lexical and stylistic features on which is built the theoretical part.

The selected parts of the first three chapters are interesting for the translator from many points of view. First of all, language features such as slang, idioms and colloquial language can be plentifully found and analysed in details. Secondly, John Grisham provides many geographical distinctive features as well as national specific features. These need to be translated carefully regard to different cultural backgrounds. Furthermore, special attention must be paid to the stylistic aspect because both languages, the original English and the resulting Czech, are based on different morphological and syntactic principles.

PRACTICAL PART

TRANSLATION OF SELECTED PARTS OF THE NOVEL

rack-e-teer one who obtains money illegally, as by fraud, extortion, etc.

CHAPTER 1

I am a lawyer, and I am in prison. It's a long story.

I'm forty-three years old and halfway through a ten-year sentence handed down by a weak and sanctimonious federal judge in Washington, D.C. All of my appeals have run their course, and there is no procedure, mechanism, obscure statute, technicality, loophole, or Hail Mary left in my thoroughly depleted arsenal. I have nothing. Because I know the law, I could do what some inmates do and clog up the courts with stacks of worthless motions and writs and other junk filings, but none of this would help my cause. Nothing will help my cause. The reality is that I have no hope of getting out for five more years, save for a few lousy weeks chopped off at the end for good behavior, and my behavior has been exemplary.

I shouldn't call myself a lawyer, because technically I am not. The Virginia State Bar swept in and yanked my license shortly after I was convicted. The language is right there in black and white — a felony conviction equals disbarment. I was stripped of my license, and my disciplinary troubles were duly reported in the Virginia Lawyer Register. Three of us were disbarred that month, which is about average.

However, in my little world, I am

vyděrač, -e m *kdo vydírá; hrozbami, neoprávněně vymáhá, vynucuje (peníze, zisk)*

1. KAPITOLA

Jsem právník a jsem ve vězení. Je to dlouhá historie.

Je mi třiačtyřicet let a jsem v polovině desetiletého trestu, který mi ve Washingtonu uložil slabošský a pokrytecký federální soudce. Veškerá možná odvolání už proběhla, vyzkoušel jsem nejrůznější postupy a mechanismy, poukázal na formální nedostatky, argumentoval všemožnými zákony a hledal v nich zadní dvířka, modlil jsem se Zdrávas, ale všechno zbytečně. Můj arzenál se vyčerpal. Už nemám nic. Protože znám zákony, můžu si dovolit dělat to, co někteří vězni dělají. Zásobuji soudy množstvím bezcenných návrhů a písemností, zasílám složky plné zbytečností. Jenomže nic z toho mému případu nepomůže. Mému případu totiž nepomůže už vůbec nic. Realita je taková, že ještě pět let potrvá, než se odsud dostanu ven. Možná mi odpustí pár mizerných týdnů pro dobré chování. Protože moje chování je vskutku příkladné.

Neměl bych si říkat právník, z technického hlediska už právník nejsem. Administrativní agentura Nejvyššího soudu státu Virginie mi totiž zrušila licenci krátce po mém odsouzení. Stojí tam jasně černé na bílém: odsouzením právníka za zločin pozbývá odsouzený práva dále vykonávat svoji profesi. Zabavili mi licenci a mé disciplinární prohřešky řádně nahlásili Registru právníků státu Virginie. Ten měsíc jsme o licenci přišli tři. To zhruba odpovídá průměru.

Ve svém novém malém světě jsem

known as a jailhouse lawyer and as such spend several hours each day helping my fellow inmates with their legal problems. I study their appeal and file motions. I prepare simple wills and an occasional land deed. I review contracts for some of the white-collar guys. I have sued the government for legitimate complaints but never for ones I consider frivolous. And there are a lot of divorces.

Eight months and six days after I began my time, I received a thick envelope. Prisoners crave mail, but this was one package I could have done without. It was from a law firm in Fairfax, Virginia, one that represented my wife, who, surprisingly, wanted a divorce. In a matter of weeks, Dionne had gone from being a supportive wife, dug in for the long haul, to a fleeing victim who desperately wanted out. I couldn't believe it. I read the papers in absolute shock, my knees rubbery and my eyes wet, and when I was afraid I might start crying, I hustled back to my cell for some privacy. There are a lot of tears in prison, but they are always hidden.

When I left home, Bo was six years old. He was our only child, but we were planning more. The math is easy, and I've done it a million times. He'll be sixteen when I get out, a fully grown teenager, and I will have missed ten of the most precious years a father and son can have. Until they are about twelve years old, little boys worship their fathers and believe they can do no wrong. I coached Bo in T-ball and youth soccer, and he followed me around like a puppy. We fished and camped, and he sometimes went to my office with me on Saturday mornings, after a boys-only breakfast. He was my world, and trying to explain to him that I was going away

známý jako *vězeňský právník*. Každý den strávím pár hodin tím, že pomáhám ostatním vězňům s jejich právními problémy. Zkoumám jejich složky s návrhy na odvolání, připravuji jednoduché závěti a čas od času sepisují listiny o pozemkovém vlastnictví. Kontroluji smlouvy některým úředníkům. Soudil jsem se s vládou na základě legitimních stížností, nikdy ale ne neopodstatněně. A samozřejmě jsem řešil spoustu rozvodů.

Po osmi měsících a šesti dnech od doby mého nástupu mi přišla tlustá obálka. Vězni obvykle touží dostat nějaký dopis, ale mně by bylo nejspíš lépe, kdybych tuhle zásilku nedostal. Poslala mi ji právnická firma z Fairfaxu, firma, která zastupovala moji manželku. K mému překvapení se chtěla rozvést. Z mé původně oddané a podporující ženy Dionne, partnerky na dlouhou trať, se za pár týdnů stala oběť zoufale toužící po útěku. Nemohl jsem tomu uvěřit. V šoku jsem pročítal ony dokumenty. Podlamovala se mi kolena a do očí se mi draly slzy. Raději jsem se vrátil do soukromí své cely, měl jsem strach, že se každou chvílí rozbřečím. Věznice ukrývá mnoho slz, ale vždy jsou všechny skryté.

Když jsem opouštěl domov, bylo Boimu šest let. Byl naše jediné dítě, ale plánovali jsme další. Snad tisíckrát jsem si přepočítával, že až se vrátím, bude mu šestnáct. Litoval jsem, že zmeškám ta nejcennější léta, která spolu otec a syn mohou prožít. Zhruba do věku dvanácti let kluci obdivují své otce, věří, že tátové nedělají chyby. Učil jsem Boiho baseball a fotbal a on kolem mě pobíhal jako štěně. Jezdili jsme spolu rybařit a stanovat a někdy v neděli ráno jsme si dali ryze klučičí snídani a pak jsme šli ke mně do kanceláře. Bo byl pro mě vším. Když jsem mu vysvětloval, že budu dlouhou dobu pryč, oběma nám to trhalo srdce. A pak, když už jsem byl za

for a long time broke both our hearts. Once behind bars, I refused to allow him to visit me. As much as I wanted to squeeze him, I could not stand the thought of that little boy seeing his father incarcerated.

It is virtually impossible to fight a divorce when you're in prison and not getting out soon. Our assets, never much to begin with, were depleted after an eighteen-month pounding by the federal government. We had lost everything but our child and our commitment to each other. The child was a rock; the commitment bit the dust. Dionne made some beautiful promises about persevering and toughing it out, but once I was gone, reality set in. She felt lonely and isolated in our small town. "People see me and they whisper," she wrote in one of her first letters. "I'm so lonely," she whined in another. It wasn't long before the letters became noticeably shorter and further apart. As did the visits.

Dionne grew up in Philadelphia and never warmed to life in the country. When an uncle offered her a job, she was suddenly in a hurry to go home. She remarried two years ago, and Bo, now eleven, is being coached by another father. My last twenty letters to my son went unanswered. I'm sure he never saw them.

I often wonder if I will see him again. I think I will make the effort, though I vacillate on this. How do you confront a child you love so much it hurts but who will not recognize you? We are never going to live together again as a typical father and son. Would it be fair to Bo to have his long-lost father reappear and insist on becoming part of his life?

mřížemi, jsem mu nechtěl dovolit návštěvu. Strašně moc jsem si přál ho vidět a zmáčknot v náručí, ale nemohl jsem snést to pomyšlení, že můj malý chlapec uvidí svého otce zavřeného ve vězení.

Je prakticky nemožné zabránit rozvodu, když jste za mřížemi a v dohledné době vás nečeká propuštění. Rodinné finance byly vyčerpány, federální vláda totiž dala rozpočtu za osmnáct měsíců pořádně zabrat. Přišli jsme o všechno. Zůstal nám jen syn a závazek k sobě navzájem. Pouto k synovi bylo jako skála, pouto k sobě navzájem však jako hrstka prachu. Dionne mi dala krásný slib, že zatne zuby a vydrží, jenomže realita po mém odchodu se od původních slibů značně lišila. V tom malém městě si připadala sama a opuštěná. *Když mě lidé vidí, začnou si šeptat*, psala v jednom ze svých prvních dopisů. *Jsem tak opuštěná*, bylo v dalším. Nedlouho poté už psala dopisy značně kratší a posílala jich méně. Stejně to bylo i s jejími návštěvami.

Dionne vyrůstala ve Filadelfii a nikdy příliš neprahla po tom žít na venkově. Takže když jí strýc nabídl práci, rychle se vrátila zpátky do rodného města. Před dvěma lety se znovu vdala a Bo, kterému už je jedenáct, má teď nového tátu. Na posledních dvacet dopisů, které jsem mu napsal, jsem nedostal žádnou odpověď. Jsem si jistý, že ty dopisy ani neviděl.

Často přemýšlím, jestli ho ještě vůbec někdy uvidím. Myslím, že se alespoň pokusím, i když nad tím někdy váhám. Jak se máte chovat k dítěti, které milujete z celého srdce, ale které vás nepoznává? Už nikdy spolu nebudeme žít tak, jako spolu běžně žijí táta se synem. Bylo by vůbec správné objevit se po takové době a chtít se zase stát součástí Boiho života?

I have far too much time to think about this.

I am inmate number 44861-127 at the Federal Prison Camp near Frostburg, Maryland. A "camp" is a low-security facility for those of us who are deemed nonviolent and sentenced to ten years or less. For reasons that were never made clear, my first twenty-two months were spent at a medium-security joint near Louisville, Kentucky. In the endless alphabet muck of bureau-speak, it is known as an FCI – Federal Correctional Institution – and it was a far different place than my camp at Frostburg. An FCI is for violent men sentenced to more than ten years. Life there is much tougher, though I survived without being physically assaulted. Being a former Marine helped immensely.

As far as prisons go, a camp is a resort. There are no walls, fences, razor wire, or lookout towers and only a few guards with guns. Frostburg is relatively new, and its facilities are nicer than most public high schools. And why not? In the United States we spend \$40,000 a year to incarcerate each prison inmate and \$8,000 to educate each elementary school student. Here we have counselors, managers, caseworkers, nurses, secretaries, assistants of many varieties, and dozens of administrators who would be hard-pressed to truthfully explain how they fill their eight hours each day. It is, after all, the federal government. The employee parking lot near the front entrance is packed with nice cars and trucks.

There are six hundred inmates here at Frostburg, and, with a few

Mám až příliš mnoho času nad takovými věcmi přemýšlet.

Jsem trestanec číslo 44861-127 ve federálním vězeňském táboře poblíž Frostburgu ve státě Maryland. Pod pojmem „tábor“ se myslí zařízení s nízkou ostrahou. Je určeno pro odsouzené na deset let nebo méně a pro ty, kteří byli shledáni nenásilnými. Svých prvních dvacet dva měsíců jsem ale ze zcela nepochopitelných důvodů strávil v zařízení se střední ostrahou poblíž Louisville v Kentucky. V bezedné stoce byrokratických názvů se toto zařízení označuje jako FNI – Federální nápravná instituce. Tohle místo se dost odlišuje od mého současného tábora ve Frostburgu. FNI má sloužit především pro nebezpečné případy odsouzené na deset a více let. Život tam je mnohem těžší, nicméně se mi podařilo uniknout fyzickým napadením a přežít. Neobyčejně také pomohlo, že jsem býval mariňák.

Mezi vězeními je tábor skoro jako rekreační středisko. Nejsou tam zdi, ploty, ostnaté dráty ani strážní věže, ale jenom pár dozorců se zbraněmi. Frostburg je celkem nový a jeho sociální zařízení jsou mnohem lepší než ve většině středních škol. A proč by také ne. Spojené státy ročně utratí 40 000 dolarů za věznění každého vězně, kdežto na vzdělání jednoho školáka základní školy putuje 8 000 dolarů. Tady máme právní poradce, manažery, sociální pracovníky, sestry, sekretářky, nejrůznější asistenty a tucty administrátorů, kteří by jen horko těžko vysvětlovali, čím vlastně naplňují svou osmihodinovou pracovní dobu. Konec konců, mluvíme přece o federální vládě. Parkoviště zaměstnanců hned u hlavního vchodu je do posledního místa zaplněné pěknými auty a nákladáky.

Tady ve Frostburgu je zhruba šest set vězňů a až na pár výjimek jsme

exceptions, we are a well-behaved group of men. Those with violent pasts have learned their lessons and appreciate their civilized surroundings. Those who've spent their lives in prison have finally found the best home. Many of these career boys do not want to leave. They are thoroughly institutionalized and cannot function on the outside. A warm bed, three meals a day, health care – how could they possibly top this out there on the streets?

I'm not implying this is a pleasant place. It is not. There are many men like me who never dreamed they would one day fall so hard. Men with professions, careers, businesses; men with assets and nice families and country-club memberships. In my White Gang there is Carl, an optometrist who tinkered too much with his Medicare billings; and Kermit, a land speculator who double and triple pledged the same properties to various banks; and Wesley, a former Pennsylvania state senator who took a bribe; and Mark, a small-town mortgage lender who cut some corners.

Carl, Kermit, Wesley, and Mark. All white, average age of fifty-one. All admit their guilt.

Then there's me. Malcolm Bannister, black, aged forty-three, convicted of a crime I had no knowledge of committing.

At this moment, at Frostburg, I happen to be the only black guy serving time for a white-collar crime. Some distinction.

In my Black Gang, the membership is not so clearly defined. Most are kids from the streets of D.C. and Baltimore who were busted for drug-related crimes, and when they are paroled, they will return to the streets

vychovaná skupina mužů. Ti s násilnickou minulostí se poučili a cení si svého civilizovaného okolí. Ti, kteří strávili ve vězení celý život, konečně našli domov. A většina z nich ani nechce odejít. Jsou zcela závislí na instituci a tam venku už nedokážou fungovat. Vyhřátá postel, tři jídla denně, zdravotní péče – tohle všechno jim ulice nenabídne.

Netvrdím, že tohle místo je příjemné. Není. Je tam mnoho chlapů, jako jsem já, které by nikdy nenapadlo, že jednoho dne klesnou tak hluboko. Měli zaměstnání, kariéru, obchodovali, měli majetek, milou rodinu a členství v country klubu. V mém Bílém gangu je Carl, oční optik, který si dal až příliš záležet na svých plakátech propagujících zdravotní pojištění, Kermit, pozemkový spekulant, který přislíbil různým bankám stejné pozemky, dále Wesley, svého času senátor za Pensylvánii, který přijal úplatek a nakonec Mark, maloměstský poskytovatel půjček, který tu a tam někoho ošidil.

Carl, Kermit, Wesley a Mark. Všichni běloši, průměrný věk padesát jedna. Každý přiznal svoji vinu.

Pak jsem tam já. Malcom Bannister, černoš starý čtyřicet tři let, odsouzený za zločin, jehož spáchání si nejsem vědom.

Momentálně jsem ve Frostburgu jediný černoš, který si odpykává trest za úřednickou kriminalitu. Jaká pocta.

V mém Černém gangu není členství definováno tak jasně. Většina členů jsou děti z ulic Washingtonu a Baltimoru, které byly sebrány za zločiny související s drogami, a které, budou-li propuštěny na podmínku, se

with a 20 percent chance of avoiding another conviction. With no education, no skills, and a criminal record, how are they supposed to succeed?

In reality, there are no gangs in a federal camp and no violence. If you fight or threaten someone, they'll yank you out of here and send you to a place that's far worse. There is a lot of bickering, mainly over the television, but I have yet to see someone throw a punch. Some of these guys have served time in state prisons, and the stories they tell are horrifying. No one wants to trade this place for another joint.

So we behave as we count the days. For the white-collar guys, the punishment is humiliation and the loss of status, standing, a lifestyle. For the black guys, life in a camp is safer than where they came from and where they're going. Their punishment is another notch on their criminal records, another step in becoming career felons. Because of this, I feel more white than black.

There are two other ex-lawyers here at Frostburg. Ron Napoli was a flamboyant criminal lawyer in Philadelphia for many years, until cocaine ruined him. He specialized in drug law and represented many of the top dealers and traffickers in the mid-Atlantic region, from New Jersey to the Carolinas. He preferred to get paid in cash and coke and eventually lost everything. The IRS nailed him for tax evasion, and he's about halfway through a nine-year sentence. Ron's not doing too well these days. He seems depressed and will not, under any circumstances, exercise and try to take care of himself. He's getting heavier, slower, crankier, and sicker. He used to tell fascinating stories about his clients and their

vrátí zpátky na ulici s dvacetiprocentní šancí, že se vyhnou dalšímu zadržení. Jak také mají uspět bez vzdělání, jakýchkoliv dovedností a se záznamem v trestním rejstříku?

Ve skutečnosti ve federálním táboře nejsou žádné gangy ani násilí. Protože po rvačce nebo vyhrožování odsud rovnou následuje vyhazov a přesun na nějaké horší místo. Existují tu všelijaké strkanice, převážně kvůli televizi, ale ještě jsem neviděl, že by někdo někomu jednu natáhl. Někteří lidi byli zašití ve státním vězení a historky, které vyprávějí, jsou děsivé. Nikdo tenhle flek nechce vyměnit za nějaký jiný.

Takže se chováme, jako kdybychom odpočítávali dny. Trestem pro odsouzené úředníky je ponižování, ztráta společenského postavení, reputace a životního stylu. Pro černé je život v táboře bezpečnější, než by byl v místech, ze kterých přišli a do kterých půjdou. Trestem pro ně je další záznam v rejstříku, další krok kupředu v jejich zločinecké kariéře. Vzhledem k tomu se cítím být spíše bílý než černý.

Tady ve Frostburgu jsou ještě dva další bývalí právníci. Ron Napoli byl po mnoho let poněkud výstředním obhájcem ve věcech trestních ve Filadelfii, dokud se nedostal na mizinu kvůli kokainu. Jako odborník v oblasti zákonů o drogách zastupoval mnoho předních dealerů a překupníků drog středoatlantické oblasti od New Jersey po Karolínu. Rád si nechával platit hotově a koksem, až nakonec přišel o všechno. Zavřeli ho za daňové úniky, teď je zhruba v polovině devítiletého trestu. Nedaří se mu zrovna nejlépe. Vypadá sklíčeně a za žádnou cenu nechce cvičit ani se o sebe starat. Tloustne a je čím dál pomalejší, rozmrzelejší a znechucenější. Dříve nám vyprávěl neuvěřitelné historky o svých

adventures in narco-trafficking, but now he just sits in the yard, eating bag after bag of Fritos and looking lost. Someone is sending him money, and he spends most of it on junk food.

The third ex-lawyer is a Washington shark named Amos Kapp, a long time insider and shifty operator who spent a career slinking around the edges of every major political scandal. Kapp and I were tried together, convicted together, and sentenced ten years apiece by the same judge. There were eight defendants – seven from Washington and me. Kapp has always been guilty of something, and he was certainly guilty in the eyes of our jurors. Kapp, though, knew then and knows now that I had nothing to do with conspiracy, but he was too much of a coward and a crook to say anything. Violence is strictly prohibited at Frostburg, but give me five minutes with Amos Kapp and his neck would be broken. He knows this, and I suspect he told the warden a long time ago. They keep him on the west campus, as far away from my pod as possible.

Of the three lawyers, I'm the only one willing to help other inmates with their legal problems. I enjoy the work. It's challenging and keeps me busy. It also keeps my legal skills sharp, though I doubt if I have much of a future as a lawyer. I can apply for reinstatement to the bar when I'm out, but that can be an arduous procedure. The truth is I never made any money as a lawyer. I was a small-town practitioner, black on top of that, and few clients could pay a decent fee. There were dozens of other lawyers packed along Braddock Street scrambling for the same clients; the competition was rough. I'm not sure what I'll do when this is over, but I have serious doubts about resuming a legal career. I'll be forty-eight, single, and in

klientech a obchodech s narkotiky, kdežto dnes jenom posedává na vězeňském dvoře, jí jeden sáček kukuřičných chipsů za druhým a vypadá ztraceně. Někdo mu zasílá peníze, které pak utrácí za nezdravé jídlo.

Třetí bývalý právník je Washingtonský vydrhiduch jménem Amos Kapp, dlouhoprsták a šejdíf, který kariéru založil na ochomýtání se kolem každého důležitého politického skandálu. Spolu s Kappem jsme byli souzeni, usvědčeni a odsouzeni tím samým soudcem každý na deset let. Bylo nás osm obžalovaných – sedm z Washingtonu a já. Kapp byl vždycky něčím vinen, rozhodně tedy v očích porotců. A ačkoliv věděl tehdy a ví i dnes, že já jsem se spiknutím neměl co dočinění, byl příliš velký zbabělec a křivák na to, aby cokoliv řekl. Násilí ve Frostburgu je přísně zakázáno, ale dejte mi pět minut s Amosem Kappem a zlomím mu vaz. Je si toho vědom a myslím, že to už dávno řekl dozorcům. Drží ho v západní části tábora, co nejdál ode mě, jak jen to jde.

Z nás tří právníků jsem jediný, kdo je ochotný pomáhat ostatním vězňům s jejich právními problémy. Ta práce mě baví. Je to výzva, a kromě toho mě to zaměstnává. Alespoň moje právní dovednosti nekrní, i když silně pochybuji, že mě jako advokáta ještě čeká nějaká budoucnost. Mohu sice, až budu venku, zažádat o znovuuvedení do advokátní profese, ale byla by to namáhavá procedura. Popravdě řečeno, jako právník jsem nikdy nevydělal příliš mnoho peněz. Působil jsem v malém městě, navíc jako černocho, a jen málo klientů si mohlo dovolit dát mi obstojný honorářem. V Braddockově ulici se o klienty přetahovaly tucty dalších právníků; konkurence byla tvrdá. Netuším, co budu dělat, až se odsud

good health, hopefully.

Five years is an eternity. Every day I take a long walk, alone, on a dirt jogging trail that skirts the edges of the camp and follows the boundary, or the "line," as it is known. Step over the line, and you're considered an escapee. In spite of being the site of a prison, this is beautiful country with spectacular views. As I walk and gaze at the rolling hills in the distance, I fight the urge to just keep walking, to step over the line. There is no fence to stop me, no guard to yell my name. I could disappear into the dense woods, then disappear forever.

I wish there was a wall, one ten feet tall, made of solid brick, with coils of glistening razor wire along its top, one that would keep me from gazing at the hills and dreaming of freedom. This is a prison, damn it! We can't leave. Put up a wall and stop tempting us. The temptation is always there, and, as much as I fight it, I swear it's getting stronger by the day.

CHAPTER 2

Frostburg is a few miles west of the town of Cumberland, Maryland, in the middle of a liver of land that is dwarfed by Pennsylvania to the north and West Virginia to the west and south. Looking at a map, it is obvious this exiled part of the state was the result of a bad survey and shouldn't belong to Maryland at all, though it's not clear who should have ownership. I work in the library, and on the wall above my little desk is a large map of America. I spend too much time gazing at it,

dostanu, ale mám vážné obavy, že s právníckou kariérou je konec. Budu svobodný a doufejme, že i zdravý osmačtyřicátník.

Pět let se zdá být celá věčnost. Každý den chodím sám po špinavé běžecké stezce na dlouhou procházku podél hranice tábora, podél „lajny“, jak se říká. Překroč tu hranici a jsi považován za uprchlíka. Nebýt toho, že tu stojí věznice, byl by tenhle kus země s velkolepým výhledem nádherný. Když se procházím a pozoruji ty vlnící se kopce v dáli, jen těžko odolávám nutkavé potřebě jít prostě dál, překročit tu lajnu. Není tu žádný plot, který by mě zastavil, žádný strážce, který by křičel moje jméno. Mohl bych zmizet nejdřív do těch hustých lesů, a pak zmizet navždy.

Kéž by tam nějaká zeď byla, přinejmenším deset stop vysoká, postavená z masivních cihel, s kotouči ostnatého drátu nahoře. Kéž by tam byla taková zeď, která by mně zabránila pozorovat hory a snít o svobodě. Tohle je přece vězení, sakra! Nemůžeme odejít. Postavte zeď a přestaňte nás pokoušet. Pokušení je tu vždycky, ale ať s ním bojuji sebevíc, sílí každým dnem, to mi věřte.

2. KAPITOLA

Frostburg leží jen pár kilometrů západně od města Cumberland ve státě Maryland. Na malém pruhu země se krčí mezi Pensylvánií ze severu a Západní Virginií z jihu a ze západu. Podíváte-li se do mapy, je na první pohled zřejmé, že tenhle kus země není ničím jiným než špatným výsledkem mapování a v podstatě by k Marylandu vůbec patřit neměl. Nicméně, komu by měl patřit, také není jasné. Pracuji v knihovně a na stěně nad mým stolem visí obrovská mapa Ameriky. Trávím mnoho času

daydreaming, wondering how I came to be a federal prisoner in a remote part of far-western Maryland.

Sixty miles south of here is the town of Winchester, Virginia, population twenty-five thousand, the place of my birth, childhood, education, career, and, eventually, The Fall. I am told that little has changed there since I left. The law firm of Copeland & Reed is still doing business in the same storefront shop where I once worked. It's on Braddock Street, in the Old Town, next door to a diner. The name, painted in black on the window, was once Copeland, Reed & Bannister, and it was the only all-black law firm within a hundred miles. I'm told that Mr. Copeland and Mr. Reed are doing well, certainly not prospering or getting rich, but generating enough business to pay their two secretaries and the rent. That's about all we did when I was a partner there – just manage to scrape by. At the time of The Fall, I was having serious second thoughts about surviving in such a small town.

I am told that Mr. Copeland and Mr. Reed refuse to discuss me and my problems. They came within an inch of being indicted too, and their reputations were tarnished. The U.S. Attorney who nailed me was blasting buckshot at anyone remotely connected to his grand conspiracy, and he almost wiped out the entire firm. My crime was picking the wrong client. My two former partners have never committed a crime. On so many levels I regret what has happened, but the slander of their good names still keeps me awake. They are both in their late sixties, and in their younger days as lawyers they struggled not only with the challenge of keeping a small-town general practice afloat but also fought some of the last battles of the Jim Crow era. Judges sometimes ignored them in

jejím pozorováním, sním s otevřenýma očima a přemýšlím, jak se mohlo stát, že je ze mě federální vězeň v téhle odlehlé části nejzápadnějšího Marylandu.

Sto kilometrů východně ve státě Virginie leží pětadvacetitísíkové město Winchester. Tady jsem se narodil, vyrůstal, chodil do školy, pracoval a zažil strmý pád. Prý se jen málo změnilo od doby, kdy jsem odešel. Právnícká firma Copeland & Reed, ve které jsem kdysi pracoval, stále funguje na stejné adrese. Nachází se na Braddockově ulici ve Starém městě hned vedle levného rychlého občerstvení. Ve výloze bývalo černým písmem napsáno Copeland, Reed & Bannister a byl to jediný ryze černošský podnik v okruhu stovek kilometrů. Je mi známo, že pánové Copeland a Reed si nevedou špatně, sice příliš neprosperují ani nebohatnou, ale vydělají dost na to, aby mohli zaplatit dvě sekretářky i nájem. Tak to bylo i za mých časů ve firmě – snažili jsme se nějak vyžít. V období, kdy měl přijít můj pád, jsem vážně uvažoval, jestli se dá v tak malém městě vůbec přežít.

Bylo mi řečeno, že pan Reed i pan Copeland odmítají diskutovat o mně či o mých problémech. Sami jen o vlas unikli obžalobě, ale jejich reputace byla stejně pošramocena. Právník, který na mě měl spadeno, šel po krku každému, byť jen vzdáleně zapojenému do téhle grandiózní konspirace a téměř zlikvidoval celou firmu. Mým zločinem bylo, že jsem si vybral špatného klienta. Moji dva bývalí spolupracovníci nikdy zločin nespáchali. Lituji toho, co se stalo z mnoha různých perspektiv, ale obzvlášť mě trápí, že byla jejich dobrá jména pošpiněna. Oběma už táhne na sedmdesát. Ve svých mladých letech museli bojovat nejen o to, aby svou maloměstskou praxi udrželi nad vodou, ale i s rasovými zákony. Soudci je při soudním líčení někdy ignorovali, nebo

court and ruled against them for no sound legal reason. Other lawyers were often rude and unprofessional. The county bar association did not invite them to join. Clerks sometimes lost their filings. All-white juries did not believe them. Worst of all, clients did not hire them. Black clients. No white client would hire a black lawyer in the 1970s, in the South anyway, and this still hasn't changed much. But Copeland & Reed nearly went under in its infancy because black folks thought the white lawyers were better. Hard work and a commitment to professionalism changed this, but slowly.

Winchester was not my first choice of places to have a career. I went to law school at George Mason, in the D.C. suburbs of Northern Virginia. The summer after my second year, I got lucky and landed a clerkship with a giant firm on Pennsylvania Avenue, near Capitol Hill. It was one of those firms with a thousand lawyers, offices around the world, former senators on the letterhead, blue-chip clients, and a frenetic pace that I thoroughly enjoyed. The highlight was playing gofer in the trial of a former congressman (our client) who was accused of conspiring with his felonious brother to take kickbacks from a defense contractor. The trial was a circus, and I was thrilled to be so close to the center ring.

Eleven years later, I walked into the same courtroom in the E. Barrett Prettyman U.S. Courthouse, in downtown Washington, and suffered through a trial of my own.

I was one of seventeen clerks that summer. The other sixteen, all from top-ten law schools, received job offers.

dokonce rozhodli v jejich neprospěch na právně nepodložených základech. Jiní právníci se často chovali hrubě a neprofesionálně. Okresní advokátní asociace jim nenabídla členství. Úředníci jim občas ztratili spisy. Žádný z bílých soudců jim nevěřil. A co bylo nejhorší, klienti si je nenajímali. Černí klienti. V sedmdesátých letech by si žádný běloch nenajal černého právníka, rozhodně tedy ne na Jihu, a to se dodnes víceméně nezměnilo. Copelanda a Reeda málem položil holý nesmysl, a sice že si černoši mysleli, že bílí právníci jsou lepší. Tvrdá dřina a závazek profesionality napomohly změně, ale jen velmi pomalu.

Winchester nebyl zrovna moje první volba, kde vybudovat kariéru. Chodil jsem do právní školy George Masona na předměstí Washingtonu v Severní Virginii. V létě po mém druhém roce se mi poštěstilo a dostal jsem úřednické místo v obří společnosti sídlící na Pensylvánské ulici blízko Kapitolu. Byla to jedna z těch firem, která má tisíce právníků, kanceláře po celém světě, jména předních senátorů na hlavičkovém papíře, klienty s bezpečnými akciemi a zběsilé tempo, které jsem si vždy bezvýhradně užíval. Nejvýznamnějším okamžikem byla práce poskoka u líčení s bývalým kongresmanem (naším klientem), který byl spolu se svým bratrem kriminálníkem obviněn z braní úplatků od zbrojařského dodavatele. Proces byl jeden velký cirkus, ale já byl nadšený, že mohu být tak blízko viru dění.

O jedenáct let později jsem vešel do té samé soudní síně v budově soudu E. Barretta Prettymana v centru Washingtonu, abych si protrpěl svůj vlastní proces.

Toho léta jsem byl jedním ze sedmnácti úředníků. Ostatních šestnáct, všichni z top deseti právnických škol,

Since I had put all my eggs in one basket, I spent my third year of law school scrambling around D.C., knocking on doors, finding none that were open. At any given moment, there must be several thousand unemployed lawyers pounding the pavement in D.C., and it's easy to get lost in the desperation. I eventually fanned out through the suburbs where the firms are much smaller and the jobs even scarcer.

Finally, I went home in defeat. My dreams of big-league glory were smashed. Mr. Copeland and Mr. Reed did not have enough business and certainly could not afford a new associate, but they had pity on me and cleared out an old storage room upstairs. I worked as hard as possible, though it was often a challenge to put in long hours with so few clients. We got along smoothly, and after five years they generously added my name to the partnership. My income barely rose.

During my prosecution, it was painful watching their good names get dragged through the mud, and it was so senseless. When I was on the ropes, the lead FBI agent informed me that Mr. Copeland and Mr. Reed were going to be indicted if I didn't plead guilty and cooperate with the U.S. Attorney. I thought it was a bluff, but I had no way of knowing for sure. I told him to go to hell.

Luckily, he was bluffing.

I've written them letters, long weepy letters of apology and all that, but they have not replied. I've asked them to come visit so we can talk face-to-face, but they have not responded. Though my hometown is just sixty miles away, I have only one regular visitor.

dostali pracovní nabídky. A protože já vsadil jen na jednu kartu, strávil jsem třetí rok studia honěním se po Washingtonu a klepáním na dveře, abych je stejně našel všechny zavřené. V podstatě kdykoliv by se ve Washingtonu našlo několik tisícovek nezaměstnaných právníků, kteří práci usilovně shánějí. Ve svém hledání jsem nakonec zavítal až do okrajových částí města, kde se nacházejí menší firmy a kde je práce pomálu.

Stejně jsem se vrátil domů poražen. Pryč byly sny o prvotřídním úspěchu. Copeland a Reed sice nepodnikali ve velkém, ani si nemohli dovolit přijmout nového společníka, ale ustrnuli se nade mnou a v patře pro mě vyklidili staré skladiště. Dřel jsem, jak jen to šlo, i když pracovat dlouho do noci s tak malým počtem klientů byla často výzva. Vycházeli jsme spolu hladce a po pěti letech velkoryse přidali moje jméno do názvu společnosti. Můj příjem příliš nevzrostl.

Během mého trestního stíhání jsem nesl velmi bolestivě, že jejich jména byla tak nesmyslně vláčena špínou. Když jsem byl v koncích, vrchní agent FBI mě informoval, že pánové Copeland a Reed budou obviněni, nepřiznám-li vinu a nezačnu-li spolupracovat se státním zástupcem. Myslel jsem si, že blafuje, ale s jistotou jsem to tvrdit nemohl. Poslal jsem ho k čertu.

Naštěstí opravdu jen blafoval.

Napsal jsem jim dopisy, dlouhé, omluvné a nešťastné, ale odpovědi jsem se nedočkal. Požádal jsem je, aby mě přišli navštívit, chtěl jsem si s nimi promluvit z očí do očí, ale neozvali se. Ačkoliv je vězení jen sto kilometrů od mého rodného města, pravidelně navštěvovat mě chodí jen jediný člověk.

My father was one of the first black state troopers hired by the Commonwealth of Virginia. For thirty years, Henry patrolled the roads and highways around Winchester, and he loved every minute of his job. He loved the work itself, the sense of authority and history, the power to enforce the law, and the compassion to help those in need. He loved the uniform, the patrol car, everything but the pistol on his belt. He was forced to remove it a few times, but he never fired it. He expected white folks to be resentful and he expected black folks to want leniency, and he was determined to show complete fairness. He was a tough cop who saw no gray areas in the law. If an act wasn't legal, then it was certainly illegal, with no wiggle room and no time for technicalities.

From the moment I was indicted, my father believed I was guilty, of something. Forget the presumption of innocence. Forget my rants about being innocent. As a proud career man, he was thoroughly brainwashed by a lifetime of chasing those who broke the law, and if the Feds, with their resources and great wisdom, deemed me worthy of a one-hundred-page indictment, then they were right and I was wrong. I'm sure he felt sympathy, and I'm sure he prayed I would somehow get out of my mess, but he had a difficult time conveying those feelings to me. He was humiliated, and he let me know it. How could his lawyer son get himself so entangled with such a slimy bunch of crooks?

I have asked myself the same question a thousand times. There is no good answer.

Henry Bannister barely finished high school and, after a few minor scrapes with the law, joined the Marine Corps at the age of nineteen. The Marines quickly turned him into a man,

Táta byl jedním z prvních černochů, které kdy ve Virginii přijali ke státní policii. Třicet let střežil Henry silnice a dálnice okolo Winchesteru a každou minutu své práce bezpodmínečně miloval. Měl rád tu práci jako takovou, pocit autority a historického odkazu, moc vymáhat právo i schopnost slitovat se nad člověkem v nouzi. Měl rád uniformu a auto policejní hlídky, jen pistole u pasu se mu příliš nezamlouvala. Několikrát byl donucen ji vytáhnout, ale nikdy nevystřelil. Od bílých očekával rozhořčení, od černých shovívavost. Byl odhodlán být ztělesněním spravedlnosti. Byl to drsný polda, který v oblastech zákona neviděl hluchá místa. Jestliže nějaký čin nebyl podle zákona, potom byl určitě protizákonný. Bez zbytečného vykrucování a zdržování se formalitami.

Od chvíle, kdy mě obžalovali, táta věřil, že jsem vinen. Něčím. Zapomeňte na presumpci nevinu. Zapomeňte na mé dušování se, že jsem nevinný. On, coby hrdý muž své kariéry, byl naprosto semlet svým životním stylem. Celý život pronásledoval ty, kdo porušili zákon, a pokud tedy federálové, se svými zdroji a moudrostí, považovali za správné obvinít mě na sto stranách spisu, pak měli pravdu a já se mýlil. Jsem si jistý, že se mnou sympatizoval a že se modlil, abych se z té šlamastyky dostal, ale jen těžko se mu s podobnými pocity svěřovalo. Cítil se ponížený a dával mi to najevo. Jak jen se mohl jeho syn a právník v jednom zaplést s partou takových úlisných křiváků?

Sám jsem si tuhle otázku kladl nejméně tisíckrát. Žádná odpověď ale není uspokojivá.

Henry Bannister ještě ani nedokončil střední školu a už měl za sebou pár průšvihů se zákonem. V devatenácti se přidal k námořní pěchotě. Mariňáci z něj udělali

a soldier who craved the discipline and took great pride in the uniform.

He did three tours in Vietnam, where he got shot and burned and briefly captured. His medals are on the wall of his study in the small home where I was raised. He lives there alone. My mother was killed by a drunk driver two years before I was indicted.

Henry travels to Frostburg once a month for a one-hour visit. He is retired with little to do, and he could visit once a week if he wanted. But he does not.

There are so many cruel twists in a long prison term. One is the feeling of being slowly forgotten by the world and by those you love and need. The mail, which arrived in bundles during the early months, gradually trickled down to one or two letters a week. Friends and family members who once seemed eager to visit have not been seen in years. My older brother, Marcus, drops in twice a year to kill an hour updating me on his latest problems. He has three teenagers, all at various stages of juvenile delinquency, plus a wife who's crazy. I guess I have no problems after all. In spite of his chaotic life, I enjoy the visits. Marcus has been mimicking Richard Pryor his entire life, and every word he utters is funny. We usually laugh the entire hour as he rails against his children. My younger sister, Ruby, lives on the West Coast, and I see her once a year. She dutifully writes me a letter every week, and I treasure these. I have a distant cousin who served seven years for armed robbery – I was his lawyer – and he comes to see me twice a year because I visited him when he was in prison. After three years here, I often go months without a visitor, except for my father.

pořádného chlapa, vojáka, který prahl po disciplíně a který se náramně dmul v uniformě.

Třikrát byl ve Vietnamu, kde byl postřelen, popálen a na krátkou dobu zajat. Medaile má vystaveny na zdi ve své pracovně v domě, kde jsem vyrůstal. Teď tam žije sám. Moji matku před dvěma lety zabil opilý řidič, stalo se to ještě před tím, než mě obvinili.

Jednou měsíčně mě jezdí Henry do vězení na hodinu navštívit. Jako důchodce nemá mnoho věcí na práci, mohl by mě klidně navštěvovat jednou týdně, ale nechce.

Dlouhodobý pobyt ve vězení přináší mnoho krutých zvrátů. Jedním z nich je pocit, že na vás pomalu zapomíná svět i lidé, které milujete a potřebujete. Nejprve mi chodily balíky, postupně se ale pošta scvrkla na dopis dva týdně. Přátelé i rodina, kteří se dříve zdáli být nedočkaví mě navštívit, se roky neukázali. Můj starší bratr Marcus se dvakrát do roka staví, aby zabil hodinu času informováním mě o svých nejnovějších problémech. Kromě tří teenagerů na různé úrovni mladistvé delikvence má ještě bláznivou ženu. Ve srovnání s ním v podstatě žádné problémy nemám. Jeho návštěvy mám rád i přesto, že mě zásobuje povídáním o svém chaotickém životě. Marcus celý svůj život napodobuje Eddieho Murphyho a pokaždé, když promluví, je to něco vtipného. Obyčejně se celou hodinu smějeme, když se rozčiluje nad svými dětmi. Moje mladší sestra Ruby žije na Západním pobřeží a vidáme se jednou do roka. Každý týden mi poctivě píše dopisy, které si úzkostlivě sřežím. Mám vzdáleného bratrance, který si odpykal sedm let za ozbrojenou loupež. Obhajoval jsem ho. Chodí za mnou dvakrát do roka, protože já jsem ho ve

The Bureau of Prisons tries to place its inmates within five hundred miles of home. I'm lucky in that Winchester is so close, but it might as well be a thousand miles away. I have several childhood friends who've never made the drive and a few others whom I haven't heard from in two years.

Most of my former lawyer friends are too busy. My running buddy in law school writes once every other month but can't quite squeeze in a visit. He lives in Washington, a hundred fifty miles to the east, where he claims to work seven days a week in a big law firm. My best pal from the Marine Corps lives in Pittsburgh, two hours away, and he's been to Frostburg exactly once.

I suppose I should be thankful that my father makes the effort.

As always, he's sitting alone in the small visiting room with a brown paper sack on the table in front of him. It's either cookies or brownies from my Aunt Racine, his sister. We shake hands but do not embrace – Henry Bannister has never hugged another man in his life. He looks me over to make sure I have not gained weight and, as always, quizzes me about my daily routine. He has not gained a pound in forty years and can still fit into his Marine uniform. He's convinced that eating less means living longer and Henry's afraid of dying young. His father and grandfather dropped dead in their late fifties. He walks five miles a day and thinks I should do the same. I have accepted the fact that he will never stop telling me how to live my life, incarcerated or not.

He taps the brown bag and says, "Racine sent these."

"Please tell her I said thanks," I say. If he's so worried about my

vězení také navštěvoval. Za ty tři roky tady se mnohokrát stalo, že jsem byl měsíce bez návštěvy, tedy kromě táty. Vězeňský úřad se snaží umístit vězně do okruhu osmi set kilometrů od domova. Mám štěstí, že je Winchester tak blízko, také by mohl být daleko tisíce kilometrů. Někteří moji přátelé z dětství nikdy nepřijeli a jiní se za dva roky ani neozvali.

Většina z mých někdejších přátel právníků je příliš vytížena. Kámoš z vysoké píše jednou do měsíce, ale na návštěvu si čas nenajde. Žije dvě stě čtyřicet kilometrů východně ve Washingtonu, kde, jak tvrdí, pracuje sedm dní v týdnu ve velké právnícké firmě. Nejlepší přítel od námořnictva bydlí v Pittsburghu, což jsou dvě hodiny cesty. Byl tu přesně jednou.

Zřejmě bych měl být vděčný, že se táta vůbec snaží.

Je to jako vždycky, sedí sám v malé návštěvní místnosti a na stole před ním leží hnědý papírový sáček. V něm jsou buď keksy, nebo čokoládové sušenky od tety Racin, jeho sestry. Potřeseme si rukou, ale neobjímáme se – Henry Bannister by jiného muže v životě neobjal. Změří si mě pohledem, aby se ujistil, že jsem nepřibral na váze a vyptává se mě na každodenní kolotoč. Sám za posledních čtyřicet let nepřibral ani deko a pořád mu sedí námořnická uniforma. Je přesvědčen, že méně jíst znamená déle žít a bojí se zemřít mladý. Jeho otec i děda zaklepali bačkorami, když jim táhlo na šedesát. Denně ujde osm kilometrů a myslí si, že já bych měl dělat to samé. Přijal jsem skutečnost, že mě nikdy nepřestane poučovat o tom, jak mám žít svůj život, uvězněný nebo ne.

Poklepe na hnědý pytlík: „Tohle posílá Racine.“

„Prosím vyříd' jí, že děkuju.“ Jestliže mu tolik leží na srdci moje štíhlá

waistline, why does he bring me a bag of fatty desserts every time he visits? I'll eat two or three and give the rest away.

"You talked to Marcus lately?" he asks.

"No, not in the past month. Why?"

"Big trouble. Delmon's got a girl pregnant. He's fifteen, she's fourteen." He shakes his head and frowns. Delmon was an outlaw by the age of ten, and the family has always expected him to pursue a life of crime.

"Your first great-grandchild," I say, trying to be funny.

"Ain't I proud? A fourteen-year-old white girl knocked up by a fifteen-year-old idiot who happens to be named Bannister."

We both dwell on this for some time. Our visits are often defined not by what is said but by what is kept deep inside. My father is now sixty-nine, and instead of savoring his golden years, he spends most of his time licking his wounds and feeling sorry for himself. Not that I blame him. His dear wife of forty-two years was taken away in a split second. While he was lost in his grief, we found out the FBI had an interest in me, and its investigation soon snowballed. My trial lasted for three weeks and my father was in the courtroom every day. Watching me stand before a judge and get sentenced to ten years in prison was heartbreaking. Then Bo was taken away, from both of us. Now Marcus's children are old enough to inflict serious pain on their parents and extended family.

Our family is due some good luck, but that doesn't appear likely.

"I talked to Ruby last night," he says. "She's doing well, says hello, says your last letter was quite funny."

"Please tell her the letters mean so much. She has not missed a week in five years." Ruby is such a bright spot in our

linie, proč mi potom na každou návštěvu nosí sáček tučných sušenek? Sním dvě nebo tři a zbytek dám stranou.

„Mluvils teď někdy s Marcusem?“ ptá se.

„Ne, poslední měsíc ne. Proč?“

„Potíže. Delmon přivedl jednu holku do jinýho stavu. Je mu patnáct, jí čtrnáct.“ Vrtí hlavou a mračí se. Delmon stál už od svých deseti mimo zákon a v rodině se nikdy nečekalo nic jiného, než že se vydá na dráhu zločinu.

Pokusil jsem se o vtip: „Tvůj první vnuk.“

„No nejsem hrdej? Bílá čtrnáctiletá holka a už zbouchnutá patnáctiletým pitomcem, kterej se náhodou taky jmenuje Bannister.“

Chvíli jsme u tohoto tématu zůstali. Naše návštěvy jsou často o tom, co vězí hluboko uvnitř, ne o tom, co se říká. Tátovi je šedesát devět, ale místo toho, aby si vychutnával své zlaté časy, tráví až příliš mnoho času tím, že si líže rány a lituje se. Ne že bych mu to vyčítal. O svou drahou ženu přišel ve zlomku vteřiny, bylo jí teprve čtyřicet dva let. V době, kdy pro ni ještě truchlil, jsme zjistili, že se o mě zajímá FBI. Vyšetřování následovala krátce poté. Proces trval tři týdny a táta byl pokaždé v soudní síni. Sledoval mě, když jsem stál před soudcem, sledoval moje odsouzení na deset let. Zlomilo mu to srdce. Pak odvedli Boa, od nás obou. A teď se pro změnu Marcusovy děti dostaly do věku, kdy mohou svým rodičům i příbuzným způsobovat pořádnou bolest.

Naše rodina by si zasloužila štěstí, ale zatím to moc nadějně nevypadá.

„Včera jsem mluvil s Ruby,“ zmíní se. „Má se fajn, pozdravuje, prý jsi poslal celkem vtipnej dopis.“

„Prosím vyříd' jí, že pro mě její dopisy moc znamenají. Za posledních pět let nevynechala ani týden.“ Ruby je

crumbling family. She's a marriage counselor, and her husband is a pediatrician. They have three perfect kids who are kept away from their infamous Uncle Mal. After a long pause, I say, "Thanks for the check, as always."

He shrugs and says, "Happy to help."

He sends \$100 every month, and it is much appreciated. It goes into my account and allows me to buy such necessities as pens, writing tablets, paperbacks, and decent food. Most of those in my White Gang get checks from home and virtually no one in my Black Gang gets a penny. In prison, you always know who's getting money.

"You're almost halfway through," he says.

"I'm two weeks shy of five years," I say.

"I guess it flies by."

"Maybe on the outside. I can assure you the clocks run much slower on this side of the wall."

"Still, it's hard to believe you've been in for five years."

It is indeed. How do you survive for years in prison? You don't think about years, or months, or weeks. You think about today – how to get through it, how to survive it. When you wake up tomorrow, another day is behind you. The days add up; the weeks run together; the months become years. You realize how tough you are, how you can function and survive because you have no choice.

"Any idea what you'll do?" he asks. I get this same question every month now, as if my release were just around the corner. Patience, I remind myself. He's my father. And he's here! That counts for a lot.

"Not really. It's too far away."

světlym bodem naší rozpadající se rodiny. Pracuje jako manželská poradkyně, její manžel je pediatr. Mají tři skvělé děti, které raději drží dál od nechvalně známého strýčka Mala. Po dlouhé odmlce mě napadne: „Díky za šek, jako vždycky.“

Pokrčí rameny. „Rádo se stalo.“

Každý měsíc mi posílá 100 dolarů, za což jsem velmi vděčný. Díky penězům, které chodí na účet, si mohu koupit takové nezbytnosti, jako je pero, poznámkový blok, brožované knížky a slušné jídlo. Většina členů Bílého gangu dostává šeky z domova, kdežto prakticky nikdo z Černého gangu nedostane ani halíř. Ve vězení se vždycky ví, kdo dostává peníze.

„Už jsi skoro v půlce,“ poznamená.

„Za dva týdny to bude přesně pět let,“ souhlasím.

„Hádám, že to celkem utíká.“

„Možná venku. Ujišťuju tě, že na téhle straně zdi jdou hodiny mnohem pomaleji.“

„Stejně je skoro nemožné uvěřit tomu, že už tu jsi pět let.“

To je pravda. Jak se dá přežít tolik let ve vězení? Nemyslíte na roky, měsíce nebo týdny. Myslíte na dnešek – jak ho přečkat, jak ho přežít. Když se ráno vzbudíte, víte, že je za vámi další den. Dny se postupně nastřádají, týdny nasčítají, z měsíců se stane rok. Uvědomíte si vlastní houževnatost, že dokážete fungovat a přežít, protože žádnou jinou možnost ani nemáte.

„Už víš, co potom budeš dělat?“ Tuhle otázku mi táta pokládá každý měsíc. Jako kdyby mé propuštění bylo v dohledu. Nutím se do trpělivosti a opakuji si, že je to můj táta. A je tady se mnou! To se setsakra počítá.

„Moc ne. Je to ještě daleko.“

“I’d start thinking about it if I were you,” he says, certain that he would know exactly what to do if he were in my shoes.

“I just finished the third level of Spanish,” I say with some pride. In my Brown Gang there is a good friend, Marco, who is an excellent language teacher. Drugs.

“Looks like we’ll all be speaking Spanish before long. They’re taking over.”

Henry has little patience with immigrants, anybody with an accent, people from New York and New Jersey, anyone on welfare, anyone unemployed, and he thinks the homeless should be rounded up and placed in camps that would resemble, in his view, something worse than Guantanamo.

We had harsh words a few years ago, and he threatened to stop the visits. Bickering is a waste of time. I’m not going to change him. He’s kind enough to drive over, the least I can do is behave. I am the convicted felon; he is not. He’s the winner; I’m the loser. This seems important to Henry, though I don’t know why. Maybe it’s because I had college and law school, something he never dreamed of.

“I’ll probably leave the country,” I say. “Go somewhere where I can use the Spanish, somewhere like Panama or Costa Rica. Warm weather, beaches, people with darker skin. They don’t care about criminal records or who’s been to prison.”

“The grass is always greener, huh?”

“Yes, Dad, when you’re in prison, every place has greener grass. What am I supposed to do? Go back home, maybe become an unlicensed paralegal doing research for some tiny firm that can’t afford me? Maybe become a bail bondsman? How about a private

„Být tebou, začnu o tom přemýšlet.“ Zní to, jako kdyby přesně věděl, co udělat, kdyby byl v mé kůži.

„Právě jsem dokončil španělštinu na třetí úrovni,“ chci se pochlubit. V Černém gangu mám dobrého přítele, Marca, vynikajícího učitele jazyků. Je tu za drogy.

„Vypadá to, že brzo budeme všichni mluvit španělsky. Získávají převahu.“

Henry má jen málo trpělivosti s přistěhovalci, s lidmi s přízvukem, s kýmkoliv, kdo je z New Yorku či z New Jersey, pobírá sociální dávky nebo je nezaměstnaný. Podle táty by měli být bezdomovci zatčeni a umístěni do tábora, který by připomínal místo horší než Guantánamo.

Před pár lety jsme měli ostrou výměnu názorů a táta hrozil, že přestane s návštěvami. Malicherné hádky jsou jen ztráta času. Nemíním ho měnit. Je hodný, že za mnou vůbec jezdí, takže to nejmenší, co můžu udělat, je chovat se slušně. To já jsem odsouzený zločinec, ne on. On je vítěz, já poražený. Zdá se, že tohle je pro Henryho důležité, ačkoliv nevím proč. Možná proto, že jsem chodil na vysokou, o tom se jemu ani nesnilo.

„Možná odejdu ze země. Půjdu někam, kde využiju španělštinu, třeba do Panamy nebo do Kostariky. Je tam teplo, pláže, lidi s tmavou kůží. Nikdo se nestará o tvůj trestní rejstřík nebo jestli jsi seděl.“

„Tráva bývá vždycky zelenější někde jinde, což?“

„Ano, tati. Když je člověk ve vězení, jeví se mu v lepším světle v podstatě cokoliv. Co bych měl asi tak dělat? Vrátit se domů a dělat bez licence někomu asistenta? To mám dělat výzkum pro nějakou firmičku, která si mě ani nemůže dovolit? Nebo se mám stát kaučním ručitelem? A co třeba

detective? There are not a lot of options.”

He’s nodding along. We’ve had this conversation at least a dozen times. “And you hate the government,” he says.

“Oh yes. I hate the federal government, the FBI, the U.S. Attorneys, the federal judges, the fools who run the prisons. There is so much of it I hate. I’m sitting here doing ten years for a noncrime because a hotshot U.S. Attorney needed to jack up his kill quota. And if the government can nail my ass for ten years with no evidence, just think of all the possibilities now that I have the words ‘Convicted Felon’ tattooed on my forehead. I’m outta here, Pop, just as soon as I can make the break.”

He’s nodding and smiling. Sure, Mal.

CHAPTER 3

Given the importance of what they do and the controversies that often surround them, and the violent people they sometimes confront, it is remarkable that in the history of this country only four active federal judges have been murdered. The Honorable Raymond Fawcett has just become number five.

...

The other body was that of Naomi Clary, a thirty-four-year-old divorced mother of two who had recently been hired by Judge Fawcett as a secretary. The judge, who was sixty-six and had five adult children, was not divorced. He and Mrs. Fawcett had been living apart for several years, though they were still seen together around Roanoke when the occasion called for it. It was common knowledge they had separated, and because he was such a prominent man in town, their living arrangements created some gossip. Both had confided in their

soukromým detektivem? Nemám moc na výběr.“

Pokyvuje hlavou. Ten samý rozhovor jsme vedli přinejmenším stokrát. „A nesnášíš vládu.“

„To teda. Nesnáším federální vládu, Federální úřad pro vyšetřování, státní zástupce, federální soudce, pitomce, kteří vedou věznice. Je toho tolik, co nenávidím. Mám si tady odsedět deset let za zločin, který jsem nespáchal a to jen proto, že si nějaký namachrovaný státní zástupce potřeboval vylepšit skóre svých úlovek. Jen si představ všechny ty možnosti, které mám teď, když mi vláda jen tak bez důkazů napařila deset let. Je to, jako bych měl na čele napsáno „Usvědčený zločinec“. Táto, jakmile to půjde, vypadnu odsud.“

Přikyvuje a usmívá se. Jasně, Male.

3. KAPITOLA

S přihlédnutím k důležitosti soudcovské profese, ke kontroverzním rozhodnutím, která soudci často činí a k nebezpečnosti lidí, se kterými přijdou do styku, je téměř k nevíře, že v historii Spojených států bylo doposud zavražděno pouze pět federálních soudců. Číslem pět se právě stal Ctihodný soudce Raymond Fawcett.

...

Další tělo patřilo čtyřiatřicetileté Naomi Claryové. Rozvedenou matku dvou dětí nedávno najal soudce Fawcett jako sekretářku. Soudci bylo šedesát šest, měl pět dětí a rozvedený nebyl. S paní Fawcettovou žili už několik let odděleně, ale stále spolu byli vídání v okolí Roanoke, pokud tedy situace takové setkání vyžadovala. Vědělo se, že žijí odděleně a vzhledem k soudcovu společenskému postavení se jeho domácí poměry často stávaly objektem nejrůznějších klevet a pomluv. Oba manželé se svěřili jak svým dětem, tak

children and in their friends that they simply did not have the stomach for a divorce. Mrs. Fawcett had the money. Judge Fawcett had the status. Both seemed relatively content, and both had promised no outside affairs. The handshake deal provided they would proceed with the divorce if and when one of them met someone else.

Evidently, the judge had found someone to his liking. Almost immediately after Ms. Clary was added to the payroll, the rumors rippled through the courthouse that the judge was fooling around, again. A few on his staff knew that he had never been able to keep his pants on. Naomi's body was found on a sofa near the spot where the judge was murdered. She was naked, with both ankles bound tightly together with silver duct tape. She was lying on her back with both wrists taped together behind her. She had been shot twice in the forehead.

...
The safe was a metal and lead vault mounted on four five-inch wheels. It had been manufactured by the Vulcan Safe Company of Kenosha, Wisconsin, and sold online to Judge Fawcett. According to its specs, it was forty-six inches in height, thirty-six inches in width, forty inches in depth; offered nine cubic feet of storage; weighed 510 pounds; retailed at \$2,100; and, when properly sealed, was fireproof, waterproof, and, ostensibly, burglar proof. A keypad on the door required a six-digit code for entry.

...
Mrs. Fawcett's family owned a trainload of bank stock, but the judge had never been able to get near it. Now, with the separation, it was even further off-limits. Bottom line: the judge was quite comfortable but far from rich and not the type who needed a hidden safe to protect his goodies.

přátelům, že na rozvod prostě nemají žaludek. Paní Fawcettová měla peníze. Soudce Fawcett měl status. Oba vypadali celkem spokojeně a oba slíbili, že se zdrží milostných afér. Stiskem ruky stvrdili, že k rozvodu přikročí až ve chvíli, kdy jeden nebo druhý potká někoho jiného.

A podle všeho to byl soudce, komu padl někdo jiný do oka. Téměř okamžitě po přidání paní Claryové na výplatní pásku se soudní budovou začala šířit šuška, že poblázněný soudce už zase šaškuje. Několik jeho zaměstnanců vědělo, že soudce nebyl nikdy schopný zůstat dlouho v klidu. Naomino tělo bylo nalezeno na pohovce blízko místa, kde byl zavražděn soudce. Byla nahá a oba kotníky měla pevně svázané stříbrnou lepicí páskou. Ležela na zádech, svázaná zápěstí pod sebou. Byla zastřelena dvěma rány do čela.

...
Trezor z kovu a olova, připevněný na čtyřech třinácti centimetrových kolečkách, byl vyroben specializovanou firmou ve Wisconsinu a soudce ho koupil online. Podle příručky měl trezor 117 centimetrů na výšku, 91 na šířku a 100 do hloubky; celkem nabízel skladovací prostor o velikosti zhruba dva a půl metru krychlového. Vážil 232 kilogramů, stál 2 100 dolarů a při řádném uzavření byl odolný vůči ohni, vodě a údajně i zlodějům. Tlačítkový ovladač na dveřích vyžadoval šestimístný přístupový kód.

...
Rodina paní Fawcettové vlastnila ohromné množství akcií, ale soudce nebyl s to se k nim ani přiblížit. Po rozchodu se akcie staly ještě nepřístupnějšími. Ale teď to podstatné: soudce byl celkem finančně zajištěný, i když k bohatství měl daleko, ale nebyl to typ člověka, který by potřeboval tajný trezor na ochranu svých cenností.

...

As expected, the brutal murders of an adulterous judge and his young girlfriend were splendid gifts to the media and the tabloids. When Naomi Clary was buried three days after her body was found, the Roanoke police used barricades to keep reporters and the curious away from the cemetery. When Raymond Fawcett was memorialized the following day, at a packed Episcopal church, a helicopter hovered above the building and drowned out the music. The police chief, an old friend of the judge's, was forced to send up his helicopter and shoo away the other one. Mrs. Fawcett was steadfast in the front row among her children and grandchildren, refusing to shed a tear or look at his coffin. Many kind words were spoken about the judge, but some people, especially the men, were thinking, How did this old boy get such a young girlfriend?

...

With each passing day, the trail grew colder. With no witnesses, no real crime scene evidence, no mistake by the killer, only a handful of useless tips, and very few suspects from the judge's dockets, the investigation hit dead ends at every turn.

The big announcement of a \$100,000 reward did little to spark activity on the FBI hotlines.

...

Přesně podle očekávání se brutální vražda záletného soudce a jeho mladé přítelkyně stala vodou na mlýn senzacechtivým mediím a bulvárním plátkům. Když byla Naomi Claryová tři dny po objevení těla pohřbena, Roanokeská policie musela použít barikády, aby udržela reportéry a zvědavce dál od hřbitova. Při obřadu uctění soudcovy památky kroužila nad kostelem helikoptéra a úplně přehlušila hudbu. Policejní velitel, soudcův starý přítel, byl přinucen vyslat svůj vrtulník, aby nevídaného rušitele zahnal pryč. Paní Fawcettová stála zatvrzele v první řadě mezi svými dětmi a vnuky a odmítala uronit byt' jedinou slzu na manželovu rakev. Mnoho laskavých slov bylo proneseno, ale někteří lidé, zvláště tedy muži, si lámali hlavu nad tím, jak jen si ten staroch mohl nabrknout tak mladou přítelkyni.

...

Jak dny ubíhaly, stopa chladla. Nebyli svědci, důkazy z místa činu, vrah neudělal chybu. Zbyla jen hrstka nepoužitelných tipů a jen velmi málo podezřelých ze soudcových spisů. Vyšetřování každou chvíli končilo ve slepé uličce.

Ani velké oznámení nabízející odměnu sto tisíc dolarů nerozezvučilo horkou linku FBI.

THEORETICAL PART

STYLISTIC ANALYSIS

LEXICAL AND STYLISTIC ASPECT

AMERICAN / BRITISH ENGLISH

There are many forms of English language all over the world. American English is mostly spoken in the United States while British (sometimes called Queen's or standard) English is spoken in the United Kingdom and is also considered to be the official language of many institutions. American and British English vary in written language as well as in spoken language. Differences may be found on grammatical level (morphology, syntax), lexical level (word stock, spelling) and on phonological level (pronunciation, intonation). I mainly focused on differences in vocabulary and spelling.

Examples:

She's a marriage **counselor**, and her husband is a **pediatrician**. (**Counsellor** and **paediatrician** in British English.)

Pracuje jako manželská poradkyně, její manžel je pediatr.

I was thrilled to be so close to the **center** ring. (**Centre** in BrE.)

Já byl nadšený, že mohu být tak blízko víru dění.

Henry Bannister (...) joined the **Marine** Corps at the age of nineteen. (**Navy** in BrE.)

Henry Bannister (...) se v devatenácti přidal k námořní pěchotě.

My father was one of the first black state **troopers** hired by the Commonwealth of Virginia. (A state policeman in the US environment.)

Táta byl jedním z prvních černochů, které kdy ve Virginii přijali ke státní policii.

It's on Braddock Street, in the Old Town, next door to a **diner**.

Nachází se na Braddockově ulici ve Starém městě hned vedle levného rychlého občerstvení.

Diners are small restaurants, usually cheap and located near roads. This type of catering facility is specific for the United States.¹ In the translation I paraphrased the word by using a closer description.

WORD CHOICE – LEGAL TERMINOLOGY

The key protagonist of the novel is a lawyer so it is no surprise that there are many legal terms to be found in the text. John Grisham is a graduated lawyer himself and he does not hesitate to use legal terminology to illustrate the settings and the main character. By using professional terminology, Grisham gives the novel authenticity and therefore makes it trustworthy.

¹ <http://www.thefreedictionary.com> [17. 3. 2013]

Examples:

People: white-collar guys (úředníci), juror (člen poroty), defendant (žalovaná strana), paralegal (právní asistent)

Materials: land deed (listina o pozemkovém vlastnictví), blue-chip (bezpečný cenný papír), dockets (soudní spisy), obscure statute (formální nedostatky)

Acts: deem nonviolent (shledat nenásilným), reinstatement to the bar (opětovné dosazení do advokátního úřadu), prosecution (trestní stíhání)

Crimes: tax evasion (daňový únik), narco trafficking (ilegální obchodování s drogami), juvenile delinquency (kriminalita mladistvých), presumption of innocence (presumpce nevin)

Institutions: low security facility (zařízení s nízkou ostrahou), The Virginia State Bar (Administrativní agentura Nejvyššího soudu státu Virginie)

GRAMMATICAL EQUIVALENCE

Trpný rod čeština v beletrii v podstatě nepoužívá, pokud nejde o případy, kdy se autor záměrně vyhýbá explicitnímu vyjádření činitele. Přesto se začínající překladatelé často nechávají svést původním textem a mechanicky převezmou anglickou pasivní strukturu. (Knittlová 94)

It is generally recommended that translators from English into Czech should transform a passive construction into an active one or to use a different word class of the same meaning. (For example a verb in a passive voice is converted into a noun which carries the same meaning, as shown in the second example mentioned below.)

Examples:

... in the small home where **I was raised**.

... v domě, kde **jsem vyrůstal**.

... shortly after **I was convicted**.

... krátce po mém **odsouzení**.

ANALOGY

Analogy is a process by which words or phrases are re-formed or created on the model of existing grammatical patterns in a language.² There is an effort to find similarity between things that are otherwise dissimilar.

Examples:

When properly sealed, it was **fireproof**, **waterproof**, and, ostensibly, **burglar proof**. Při řádném uzavření byl **odolný vůči ohni**, **vodě** a údajně i **zlodějům**.

² <http://www.thefreedictionary.com/analogy> [17. 3. 2013]

He and **Mrs. Fawcett** had been living apart for several years.
S **paní Fawcettovou** žili už několik let odděleně.

The **Honorable** Raymond Fawcett.
Ctihodný soudce Raymond Fawcett.

1970s
sedmdesátá léta

A substitution by analogy is often used in the area of measuring units and will be discussed later.

THE WORD SAY AND ITS EQUIVALENTS IN CZECH

My main focus lies in the way in which a translator may express that somebody said something. In English, the word *said* is used as a default with minimum variance. There is no need to search for any other synonym. On the other hand, Czech language uses much varied reporting verbs.

Therefore, it is legitimate to use the word *said* as often as one likes in English, while in Czech it is highly recommended to use other synonyms such as *řici, povědět, zmínit, naznačit, odpovédět, zvolat, pronést, poznamenat* and many others. This is a convenient advantage of the Czech language.

Většině profesionálních překladatelů je dnes již jasné, že v angličtině je stereotypní opakování slovesa „said“ v uvozovacích větách dáno tím, že anglická literatura tu prostě má jinou konvenci, a zpravidla v tomto případě uvozovací věty různě obměňují. (Levý 144)

Examples:

“Your first great-grandchild,” I **say**, trying to be funny.

Pokusil jsem se o vtip: „Tvůj první vnuk.“

“I talked to Ruby last night,” he **says**. “She’s doing well, **says** hello, **says** your last letter was quite funny.”

„Včera jsem mluvil s Ruby,“ **zmíní se**. „Má se fajn, **pozdravuje, prý** jsi poslal celkem vtipnej dopis.“

Another option is that the word *said* is in the Czech translation completely omitted.

Examples:

He taps the brown bag and **says**, “Racine sent these.” “Please tell her I **said** thanks,” I **say**.

Poklepe na hnědý pytlík: „Tohle posílá Racine.“ „Prosím vyříd’ jí, že děkuju.“

He shrugs and **says**, “Happy to help.”

Pokrčí rameny. „Rádo se stalo.“

INTENSIFIERS

Intensifiers are commonly used in language. They usually express degree or intensity of some feeling or attitude and are tightly connected with likes and dislikes.

Ani v kombinaci s dalšími hodnotícími adjektivy a demonstrativem s expresivní funkcí nemá adjektivum old ani demonstrativum this v českém překladu protějšek. (Knittlová 66)

Example:

How did **this old boy** get such a young girlfriend?
Jak jen si **ten staroch** mohl nabrknout tak mladou přítelkyni.

I hovorový kvantifikační výraz a lot může být převeden intenzifikátorem. Kvantita se tu většinou prolíná s opakovaností v čase. (Knittlová 69)

Examples:

There are **a lot** of tears in prison.
Věznice ukrývá **mnoho** slz.

That counts for **a lot**.
To se **setsakra** počítá.

Some intensifiers, such as *just*, have an emphasizing function.

Examples:

He **just** sits in the yard.
Jenom posedává na vězeňském dvoře.

I fight the urge to **just** keep walking.
Jen těžko odolávám nutkavé potřebě jít **prostě** dál.

Speaking about intensifiers, amplifiers (first example below) and downtoners (second example below) can be distinguished.

Examples:

I had put **all** my eggs in one basket.
Já vsadil **jen** na jednu kartu.

Your last letter was **quite** funny.
Prý jsi poslal **celkem** vtipnej dopis.

IDIOMS

Idiom is “a phrase that behaves like a word” (Ayto 7). Nevertheless, even if every single word of such phrase is comprehensible, the meaning of the phrase as a whole is different. In other words, “its literal meaning would, in virtually any context, be totally inappropriate” (Ayto 7). Therefore, if reading an idiom, it is necessary to

interpret the whole phrase and consider its figurative meaning. Meaning of an idiom is not obvious at first sight and cannot be easily (if at all) inferred. On the other hand, many fixed expressions (or phrases) are rather transparent and their meaning may be deduced. On the scale which contains idioms on one side and fixed expressions on the other side, there can be found a whole range of expressions which feature higher level of transparency or which are, on the contrary, rather metaphorical. “So, semantic opaqueness is one key feature of an idiom. The other is that the elements (words) of which they are made up are more or less firmly fixed and in most cases there is little or no leeway for changing them” (Ayto 7).

Ulpívání na jednotlivosti je podstatou neumělé formy „věrného” překladu, překladu otrockého. (...) Je třeba odhadnout míru samostatnosti detailu a podle toho jej do větší nebo menší míry podřídít celku. (...) Kde slovo nemá význam samo o sobě, nýbrž jen jako součást celku, překládá se celek bez ohledu na významy jednotlivých slov. Jako lexikální jednotka se překládají ustálené fráze, idiomy a většina lidových rčení a přísloví. (Levý 129)

A difficulty which comes hand by hand with translating idioms is how to translate it correctly from English into Czech and preserve its meaning at the same time. It cannot be translated literally so the search for an appropriate Czech equivalent is required. By the word choice, such equivalents may completely differ from the original, because any similar literal translation does not exist. The important thing is to preserve the meaning.

However, some idioms are quite common in both languages and can be easily translated into Czech, as illustrated below:

Examples:

The language is right there **in black and white**.
Stojí tam jasně **černé na bílém**.

The same meaning and also the same words uses the Czech language. In this case the meaning is quite transparent.

Their good names were **dragged through the mud**.
Jejich jména byla **vláčena špínou**.

They simply did not **have the stomach for** a divorce.
Na rozvod prostě **neměli žaludek**.

The **grass is always greener**, huh?
Tráva bývá vždycky zelenější někde jinde, což?

This idiom is a shortened version of *the grass is always greener on the other side of the fence* and means that “things that you do not, or cannot, have always seem more attractive than the things you do have” (Cullen 69). Into Czech we may also translate the phrase as *Tráva bývá vždycky zelenější na druhé straně plotu*.

In some cases the meaning is a little less transparent and the Czech equivalent differs in the word choice.

Examples:

He would know exactly what to do if **he were in my shoes**.

Zní to, jako kdyby přesně věděl, co udělat, **kdyby byl v mé kůži**.

I had **put all my eggs in one basket**.

Vsadil jsem všechno na jednu kartu.

Both expressions indicate the danger of losing everything by depending on just one plan. In the English version, the way the danger is expressed is even more physically present – it is obvious that in case of dropping the basket, the load would break and everything would be lost.

His father and grandfather **dropped dead** in their late fifties.

Jeho otec i děda **zakleпали bačkorami**, když jim táhlo na šedesát.

There are many ways how to express that somebody died. A vast range of options deals with this theme and it may vary in degree of formality. For formal, delicate occasions the expression *pass away* may be used because it expresses loyalty and sympathy with the feelings of the mourners. On the other hand, informal or colloquial expressions such as *kick the bucket*, *pop off*, *buy the farm*, *pushing up the daisies* or *be six feet under* show rather a lightened or cynical way of looking at somebody's death. Such meanings are hardly to be guessed without knowing the idioms themselves. Furthermore, some phrases contain the word *dead* itself and therefore make the meaning more transparent. For instance expressions *dead as a doornail* or *as dead as a dodo* or above mentioned *drop dead*. Similarly many Czech idioms covering this particular meaning can be found, such as *natáhnout brka*, *zaklepat/zatřepat bačkorami*, *být pod drnem*, *čuchat ke kytkám*, *být tuhej* and so on.

In some cases it is difficult to find a suitable Czech equivalent of an English idiom. It may not exist in Czech and the meaning must be somehow paraphrased. As Knittlová suggests on page 14, adaptation (or substitution) may be used. Then the situation described in the original is substituted by another, also adequate situation.

Examples:

At any given moment, there must be several thousand unemployed lawyers **pounding the pavement** in D.C.

V podstatě kdykoliv by se ve Washingtonu našlo několik tisícovek nezaměstnaných právníků, kteří **práci usilovně shánějí**.

This idiom exists in informal American English and means that “you walk from place to place seeking a job” (Cullen 128). There is no such idiom in Czech, therefore I decided to paraphrase the original in order to maintain the original meaning.

In my White Gang there is (...) Mark, a small-town mortgage lender who **cut some corners**.

V mém Bílém gangu je (...) Mark, maloměstský poskytovatel půjček, který tu a tam **někoho ošidil**.

Cut some corners means to undertake something in what appears to be the easiest, quickest, or cheapest way, often by omitting to do something important or ignoring rules. This phrase comes from cutting off the corner, which means taking the shortest course by going across and not around the corner. (Ayto 83)

Another option is to leave the information out. This may happen in case that it has no impact on the comprehension of the message as a whole.

SLANG AND COLLOQUIAL LANGUAGE

The boundary between slang and colloquial English which has already become part of a standard norm is not strictly defined or specified.

Examples:

I told him to **go to hell**.

Poslal jsem ho k čertu. (Řekl jsem mu, ať táhne k čertu.)

...I would somehow **get out of my mess**.

...Abych se z té **šlamastyky** dostal.

He was a tough **cop** who saw no gray areas in the law.

Byl to drsný **polda**, který v oblastech zákona neviděl hluchá místa.

My **running buddy** in law school writes once every other month.

Kámoš z vysoké píše jednou do měsíce.

Slang can be seen as a stylistic classification of a word or a phrase which is not part of standard codified language. It is highly subjective and usually used to express speaker's emotions over a particular topic, to show likeness or revolt against some convention.

Examples:

How could he get himself so entangled with such a **slimy bunch of crooks**?

Jak jen se mohl zaplést s **partou** takových **úlisných křiváků**?

This is a prison, **damn it!**

Tohle je přece vězení, **sakra!**

Ain't I proud? A fourteen-year-old white girl **knocked up** by a fifteen-year-old idiot.

No nejsem hrdej? Bílá čtrnáctiletá holka a už **zbouchnutá** patnáctiletým pitomcem.

The third ex-lawyer is a Washington **shark** named Amos Kapp, a long time **insider** and **shifty operator** (...)

Třetí bývalý právník je Washingtonský **vydřiduch** jménem Amos Kapp, **dlouhoprst'ák** a **šejdír** (...)

Shark can be translated as **podvodník, spekulant, vydřiduch**.

Shifty operator corresponds with Czech **vykuk, šejdír, vyčůránek**.

I'm **outta** here, **Pop**, just as soon as I can **make the break**.
Táto, jakmile to půjde, vypadnu odsud.

Slang is based on playfulness of language, in great number uses irony, prankishness, exaggeration and metaphors. Metaphorical phraseology (set or fixed expressions) can play with the reader. It offers a certain riddle which is often quite inventive, profound or ingenious.

Examples:

The U.S. Attorney who nailed me was **blasting buckshot**.

Lawyers **pounding the pavement** in D.C.

He was too much of a **coward and a crook** to say anything.

All above mentioned statements show playfulness based on alliteration.

Slang is also highly dependant on time of its creation. Its continual changeability and adaptability according to time and its fashion is significant. It is the right and responsibility of the modern human to keep re-evaluating language, to give dead words innovative contemporary meanings or to simply invent new ones. Some modern slang has endured over the decades since its inception (i.e. cool) and some will only last a few years before being obsolete or outdated (i.e. bling bling)³.

However, slang can be identified neither with the language of lowest classes nor with the manner of speech of people from big cities. It cannot be translated by using vulgarisms either. Slang is not to be understood as a unique or code language, as it is meant to be comprehensible to the participating speakers without too much trouble.

Examples:

The Marines quickly turned him into a man.

Mariňáci z něj udělali pořádného chlapa.

The Feds, with their resources and great wisdom...

Federálové se svými zdroji a moudrostí.

Even in Czech translation the terms *mariňáci* and *federálové* are comprehensible and commonly used, despite the fact that there is no such institution in the Czech Republic.

SIMILE

Simile is a figure of speech which compares two things, often using words *like* or *as* ... *as*. It shows resemblance of the compared items or one word is exemplifying the other and also illustrates the idea.

³ <http://www.urbandictionary.com> [17. 3. 2013]

Example:

He **followed** me around **like a puppy**.

Pobíhal kolem mě **jako štěně**.

They keep him on the west campus, **as far away** from my pod **as possible**.

Drží ho v západní části tábora, **co nejdál** ode mě, **jak jen to jde**.

ABBREVIATIONS

Abbreviation is a shortened form of a word or phrase which represents the word as a whole. The length is reduced according to the economy of language.

Examples:

(...) **the Feds**, with their resources and great wisdom, (...) were right and I was wrong.

(...) **federálové**, se svými zdroji a moudrostí, (...) měli pravdu a já se mýlil.

The abbreviation *the Feds* stands for the federals, federal policemen.

He and **Mrs.** Fawcett had been living apart for several years.

S **paní** Fawcettovou žili už několik let odděleně.

Mrs. is a contracted form of the honorific Mistress, a social title used (usually) for married women. In Czech, an expression used for a married lady is *paní*.

I hate the federal government, the FBI, the **U.S.** Attorneys, (...)

Nesnáším federální vládu, Federální úřad pro vyšetřování, **státní** zástupce, (...)

U.S. is an abbreviation of the United States. I chose to describe the United States analogically by calling it a *state*.

ACRONYMS

An acronym is a word constructed from the initial letters of more than two words. An original set of words or a phrase is reduced to its beginning letters in order to maintain the economy of language.

Some acronyms are pronounced as one word, but in most cases each letter is pronounced separately. Many acronyms are well-known or commonly used in everyday speech. On the other hand, some of them are rather unfamiliar and need to be carefully examined before translating them.

Examples:

In the endless alphabet muck of bureau-speak, it is known as an **FCI** – Federal Correctional Institution.

V bezedné stoce byrokratických názvů se toto zařízení označuje jako **FNI** – Federální nápravní instituce.

Federal Correctional Institution is an official term describing a type of prison institution which falls under the Federal Bureau of Prisons (this is an agency of the U.S. Department of Justice).⁴ I decided to translate the name of the institution into Czech and create a new acronym out of it despite the fact it would differ from the original acronym. My aim was to preserve the original meaning, not the original acronym.

The **IRS** nailed him for tax evasion.
Zavřeli ho za daňové úniky.

IRS stands for Internal Revenue Service. It is the U.S. government agency responsible for tax collection and tax law enforcement.⁵ In this case I omitted the acronym completely since the context provides sufficient amount of information and such information was expendable.

We found out the **FBI** had an interest in me.
Zjistili jsme, že se o mě zajímá **FBI**.

FBI stands for Federal Bureau of Investigation. It is an intel-driven national security and law enforcement governmental agency belonging to the United States Department of Justice.⁶ I assumed that this acronym would be readily comprehensible also in the Czech environment and therefore there would be no need to translate it or further explain its meaning.

NATIONAL SPECIFIC FEATURES

V překladu má smysl zachovávat jen ty prvky specifická, které čtenář překladu může cítit jako charakteristické pro cizí prostředí, tj. jen ty, které jsou schopné být nositeli významu „národní dobová specifická“. Všechny ostatní, které čtenář nechápe jako odraz prostředí, pozbývají obsahu a poklesají na bezobsažnou formu, protože nejsou schopny konkretizace. (Levý 122)

MEASURES

Převádět cizí měnu není možné, protože měna je charakteristická vždy pro určitou zemi a koruny by nám lokalizovaly překlad do našeho prostředí. (Levý 124)

Example:

In the United States we spend **\$40,000** a year to incarcerate each prison inmate and **\$8,000** to educate each elementary school student.

⁴ <http://www.bop.gov> [12. 3. 2013]

⁵ <http://www.irs.gov> [12. 3. 2013]

⁶ <http://www.fbi.gov> [12. 3. 2013]

Spojené státy ročně utratí **40 000 dolarů** za věznění každého vězně, kdežto na vzdělání jednoho školáka základní školy putuje **8 000 dolarů**.

Dollars are not converted into Czech currency, because of reasons mentioned earlier, but it is possible to put the equivalent sum in Czech Crowns in brackets. Nevertheless, in the case of well-known American Dollars, I found it unnecessary to do so. (1 Dollar nowadays equals about 20 Czech Crowns, so analogically \$8,000 corresponds to 160 000 CZK and so on.)

Právě vědomí národní specifčnosti odlišuje problematiku při překládání měř a vah od překládání měny. Nezvyklé měrné systémy např. ruský a anglický, často nahrazujeme naší metrickou soustavou.(...) Čtenář nemá u méně známých měř představu o velikosti. Zde je možné převádět na metry a kilogramy proto, že je to obecná metrická soustava. (Levý 124)

American measures were originally defined on basis of body dimensions. However, all of them are nowadays defined according to a precise relationship towards the measurements of the International System of Units (SI).

Converting given units of measurement from numeric system (which is used in the United States) into metric system (used in the Czech Republic), I followed a set of given instructions⁷:

1 foot (stopa) = 12 inches = 0,3048 meters

1 inch (palec) = 2,54 centimetres

1 mile (míle) = 5280 feet = 1609,344 meters = 1,6 kilometres

1 pound (libra) = 0,454 kilograms

Examples:

According to its specs, it was forty-six **inches** in height, thirty-six inches in width, forty inches in depth; offered nine **cubic feet** of storage; weighed 510 **pounds**; retailed at **\$2,100** (...).

Podle příručky měl trezor 117 **centimetrů** na výšku, 91 na šířku a 100 do hloubky; celkem nabízel skladovací prostor o velikosti zhruba dva a půl **metru krychlového**. Vážil 232 **kilogramů**, stál 2 100 **dolarů** (...).

Sixty **miles** south of here is the town of Winchester, Virginia, population twenty-five thousand.

Sto **kilometrů** východně ve státě Virginie leží pětadvacetitisícové město Winchester.

FAMOUS PEOPLE FROM THE SOURCE CULTURE

Substituce je východiskem z nouze, k němuž se překladatel uchyluje, když není možný překlad pro těsnou závislost uměleckého prvku na jazyku nebo na cizích historických skutečnostech. (...) Ideálem je dosáhnout srozumitelnosti významové a přitom zároveň navodit představu cizího prostředí. (Levý 118)

⁷ <http://www.converter.cz>

Example:

Marcus has been mimicking **Richard Pryor** his entire life, and every word he utters is funny.

Marcus celý svůj život napodobuje **Eddieho Murphyho** a pokaždé, když promluví, je to něco vtipného.

Richard Pryor was a famous American comedian who was born in 1940 in Peoria, Illinois. A class clown in school and a community theatre actor in his teens, Pryor became a successful stand-up comedian, television writer and movie actor. He died of a heart attack in 2005.⁸ In my opinion, he is not known in the Czech environment and I found necessary to search for another and by the Czechs better-known actor and comedian. The first striking name which sprang to my mind was the name of Eddie Murphy. He and films in which he has been starring are well-known and I would say that the names of these two American actors can be substituted.

Velkou potíží pro překladatele jsou narážky na fakta běžně známá v době a oblasti vzniku originálu, ale neznámá v prostředí, do něhož se dílo převádí. (...) Poznámky pod čarou v takových případech nevyhovují nejen z praktického důvodu, že významové jednotky, které jsou organickou součástí díla, vysouvají do edičního aparátu mimo dílo. Daleko menší porušení originálu je vsunout obratně takové vysvětlení přímo do textu. (Levý 125)

Example:

They (...) also fought some of the last battles of the **Jim Crow era**.

Ve svých mladých letech museli bojovat (...) i s **rasovými zákony**.

The Jim Crow laws were state and local laws in the United States enacted between 1877 (the end of the formal Reconstruction period) and 1950s (the beginning of a strong civil rights movement). African Americans were given a status "separate but equal" which was codified on local and state levels. The segregation principle was extended to parks, cemeteries, theatres, and restaurants in an effort to prevent any contact between blacks and whites as equals. Originally, Jim Crow was the name of a minstrel routine (actually Jump Jim Crow) performed in 1828 by its author, Thomas Dartmouth Rice. The term came to be an abusive epithet for blacks and a designation for their segregated life.⁹

If I translated **Jim Crow Era** literally, an average Czech reader (unfamiliar with the details of American history) would not have a clue what it meant. I had to search for a clarifying explanation in encyclopaedia to make sure what this era was about. There is a name hidden within the title which may be confusing and could cause translating difficulties. At first sight it looks like a period of time under the governance or control of a man called Jim Crow. On closer examination, I found out that I dealt with a period of racial segregation. Its name had been borrowed from a minstrel performance and had nothing to do with a real person of that time. To make the Czech translation user-friendly, I used a periphrasis and expressed the term by additional explanatory words – **rasové zákony**. Such term is more general than the original one, but I assume such generic conflation does no harm to the overall point and understanding.

⁸ <http://www.biography.com/people/richard-pryor-9448082> [29. 3. 2013]

⁹ <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/303897/Jim-Crow-law> [29. 3. 2013]

Za ty prostředky, pro které domácí jazyk nemá ekvivalenty a které v původním znění nemají schopnost vyvolat iluzi prostředí originálu, je možnost substituovat domácí analogii bezpříznakovou, neutrální, která není jasně spojena s dobou a místem překladu. Nemůžeme-li zde prostředí originálu vystihnout, je nutné se vyhnout alespoň jasnému rozporu s ním. (Levý 123)

BRAND MARKS

Some brand marks are common for both Czech and American culture and there are no troubles with translation. Nevertheless, some brand marks are narrowly attached to the source culture (American in this case) and there cannot be found any literal equivalents in Czech. Therefore, analogy or substitution is used to preserve the original meaning.

Example:

He (...) just sits in the yard, eating bag after bag of **Fritos** and looking lost.
(...) jenom posedává na věžeňském dvoře, jí jeden sáček **kukuřičných chipsů** za druhým a vypadá ztraceně.

Fritos is a brand name of corn chips invented in the 1932 by an American businessman C.E. Doolin. This snack is made by Frito-Lay, INC and its popularity has put the snack in a class of its own. Today, Frito-Lay brands account for 59% of the U.S. snack chip industry.¹⁰ In Czech, there are various types of snacks of this kind. I decided to use general term which covers a whole range of these products to make it comprehensible to the readers. I also added an explanatory word.

PROPER AND GEOGRAPHICAL NAMES

NAMES OF PLACES

According to *Pravidla českého pravopisu*¹¹, spelling of borrowed common words depends most importantly on the degree of their naturalization and extension in Czech language. Rare words and technical terms are spelled according to their original orthography (in other words, spelling in Czech and in the original language is identical). On the other hand, naturalized words are usually spelled according to the rules of the Czech spelling. There are many transitions according to the word's degree of naturalisation. Stylistic aspect and habitual practice should be also considered.

¹⁰ <http://www.fritolay.com> [29. 3. 2013]

¹¹ <http://www.pravidla.cz/vice/psani-slov-prejatych/> [26. 3. 2013]

I divided names of places mentioned in the selected parts of the novel into four main groups:

- I. Words spelled according to their original spelling or according to internationally accepted spelling. They do not have Czech equivalents.

Examples:

Frostburg is a few miles west of the town of **Cumberland**.

Frostburg leží jen pár kilometrů západně od města **Cumberland**.

Winchester was not my first choice of places to have a career.

Winchester nebyl zrovna moje první volba, kde vybudovat kariéru.

- II. Words which are partly naturalized and whose pronunciation differs from spelling. Into this group also belong words which may be spelled in two different ways. This is caused due to the progressive process where words become naturalized.

Examples:

He lives in **Washington**, a hundred fifty miles to the east (...)

Žije dvě stě čtyřicet kilometrů východně ve **Washingtonu** (...)

Washington can be pronounced in following ways: [voši-, vaši-], both are correct in Czech.

Analogically, we deal with the pronunciation of **Severní Virginie**, which may be pronounced [-džíny-] as well as [-gíny-].

I went to law school at George Mason, in (...) **Northern Virginia**.

Chodil jsem do právní školy George Masona (...) v **Severní Virginii**.

- III. Words naturalized and translated into Czech. They are common in the language and are spelled according to the Czech spelling rules. (Length of vowels, soft consonants etc.)

Examples:

My younger sister, Ruby, lives on the **West Coast** (...)

Moje mladší sestra Ruby žije na **Západním pobřeží** (...)

Letter **c** is pronounced as [k] in **Carolina** – **Karolína**, **Costa Rica** – **Kostarika**.

Simplification may be seen in words, where **nn** is in Czech spelled as **n** (for example **Pennsylvania** and **Pensylvánie**) or **ph** as **f** (for example **Philadelphia** and **Filadelfie**).

ADDITIONAL EXPLANATORY WORDS

Zejména v případech našemu čtenáři neznámých názvů, přidávají překladatelé obecný klasifikátor, který název zařadí do příslušné pojmové oblasti. (Knittlová 82)

Examples:

Most are kids from the streets of **D.C.** and Baltimore (...)

Většina členů jsou děti z ulic **Washingtonu** a Baltimoru (...)

In the Czech environment, the US capital city is commonly known by the name Washington. On the other hand, the abbreviation D.C. (meaning District of Columbia) is not that common and known to wide range of readers, although it is utterly common in the USA and carries an important distinctive function (state/city).

The **Virginia State Bar** swept in and yanked my license shortly after I was convicted.

Administrativní agentura nejvyššího soudu státu Virginie mi totiž zrušila licenci krátce po mém odsouzení.

I am inmate number 44861-127 at the Federal Prison Camp near Frostburg, **Maryland**.

Jsem trestanec číslo 44861-127 ve federálním vězeňském táboře poblíž Frostburgu ve **státě Maryland**.

Úplnější či méně úplné zachování národních zvláštností díla si překladatel může dovolit podle toho, jakou informovanost o cizí kultuře může u svého čtenáře předpokládat; zároveň však má možnost si čtenáře vychovávat k lepšímu pochopení cizí literatury. (...) Na rozšiřování znalostí našeho čtenáře o cizí kultuře může působit právě překladatel, a může tím ulehčovat cestu dalším tlumočnickům téže kultury, kteří již budou moci počítat s lépe informovaným čtenářem. (Levý 99)

GRAPHICAL EQUIVALENCE

When addressing the topic of graphical equivalence, I will be mainly working with Hrdlička's piece of work *Literární překlad a komunikace*¹², where he deals with this topic on pages 95 to 99.

In general, theoreticians of translation are of the opinion that the final translation should be equivalent to the original. Nevertheless, equivalent does not mean necessarily identical. Equivalency can be found between analogical levels of the translation and original text, in particular on the level of sign, utterance and description and aim of communication. A functional equivalency based on such levels is called formal graphical equivalency. This formal graphical realisation may be a significant semantic as well as a stylistic component of the text. An important thing is to consider a spatial structure of the text (division into paragraphs, the way of spacing) and graphical signs (punctuation, mathematical and other symbols).

¹² Hrdlička, Milan. *Literární překlad a komunikace*. 1st ed. Praha: ISV nakladatelství, 2003.

Accordingly, I preserved Grisham's paragraph division and format – he indents every paragraph.

Another specific graphical feature is a dividing line which John Grisham uses twice in the second chapter. He does so to make a clear cut between two paragraphs containing different meanings. It is obvious that those two divided parts have nothing in common and should be read separately, after making a significant pause.

Example:

(...) I have only one regular visitor.

My father was one of the first black state troopers hired by the Commonwealth of Virginia. (...)

(...) Pravidelně navštěvovat mě chodí jen jediný člověk.

Táta byl jedním z prvních černochů, které kdy ve Virginii přijali ke státní policii. (...)

By using various types of fonts or size of letters, the author tries to attract reader's attention. Its usage is not accidental, but on the contrary highly reasonable and should not be overlooked or ignored.

Examples:

The **Honorable** Raymond Fawcett has just become number five.
Číslem pět se právě stal **Ctihodný** soudce Raymond Fawcett.

CHAPTER 1

1. KAPITOLA

I kept the original style and used capital letters to mark the chapters.

Examples of some graphical signs are listed bellow. Grisham uses various types of punctuation to make his writing more creative and lively.

Examples:

I have the words '**Convicted Felon**' tattooed on my forehead.
Je to, jako bych měl na čele napsáno „**Usvědčený zločinec**“.

A warm bed, three meals a day, health **care** – **how** could they possibly top this out there on the streets?

Vyhřátá postel, tři jídla denně, zdravotní **péče** – **tohle** všechno jim ulice nenabídne.

And one more specific graphical feature shall be mentioned. At the very beginning of the novel, Grisham uses a dictionary-like definition of the word *racketeer*. The word itself is divided into syllables according to its pronunciation and is written in bold

type. The definition is provided to make the meaning clear and to outline what is to be dealt with in the novel. However, in a Czech dictionary¹³ the structure of definition differs. A syllabic division is typical for English not Czech definitions, therefore a Czech dictionary definition is used.

Example:

rack-e-teer one who obtains money illegally, as by fraud, extortion, etc.

vyděrač, -e m *kdo vydírá; hrozbami, neoprávněně vymáhá, vynucuje (peníze, zisk)*

Nevertheless, translation praxis shows many cases of differences between the original and the translation. It is caused by its possible redundancy, pointlessness, inappropriate attention drawing or because of an unwonted impression of exclusiveness.

Examples:

Yes, **Dad**, when you're in prison, every place has greener grass.

Ano, **tati**. Když je člověk ve vězení, jeví se mu v lepším světle v podstatě cokoli.

In this case I decided not to use capital letter while translating *Dad*, because it is not necessary for the general sentence comprehension, it would be rather disturbing and likely to draw excessive attention. Furthermore, the tendency to capitalize meaning-bearing nouns is rather an Anglo-Saxon habit; the Czech language does not accentuate such words.

I have a distant cousin who served seven years for armed robbery – **I was his lawyer** – and he comes to see me twice a year because I visited him when he was in prison. Mám vzdáleného bratrance, který si odpykal sedm let za ozbrojenou loupež. **Obhajoval jsem ho**. Chodí za mnou dvakrát do roka, protože já jsem ho ve vězení také navštěvoval.

In the original text, the author uses dashes to emphasize an inserted sentence. Commas are positioned where there seems to be a clear pause in the sentence. However, I decided to divide one long sentence into three smaller units to make it more user-friendly. The original inserted sentence becomes an independent unit in my translation and the pausing remains unchanged.

¹³ Lexikografický kolektiv Ústavu pro jazyk český AV ČR. *Slovník spisovné češtiny*. 2nd ed. Praha: Academia 1994.

CONCLUSION

The aim of this bachelor thesis was to reveal not only difficulties connected with the translation from the English language into the Czech language but also problems associated with the translation of the specific language patterns.

I spent a significant amount of time by contemplating many possible options how to translate some (for Czech language) unusual idioms, national specific features or terms from legal environment. While translating difficult passages, I was guided mainly by the two major Czech translation theorists, Dagmar Knittlová and Jiří Levý whose valuable suggestions helped me solve problems I had to face throughout the work.

I based my work on the theory that the translation cannot be translated literally but it should, on the contrary, depict and retell the main idea of the original. It should be read partly as a translation, but also as an original piece of work shaped by the style and personal attitude of the translator. I tried to maintain the characteristic features and the spirit of Grisham's style, but only up to the degree that the translation is fluently comprehensible for the Czech reader.

I hope that I managed to preserve the spirit of the novel *The Racketeer* in my translation and that my efforts would serve as a source of inspiration for a full version of the Czech translation. I wish I would read the official translation one day and that I could compare and contrast our approaches.

WORKS CITED

PRIMARY SOURCE:

Grisham, John. *The Racketeer*. 1st edition. New York: Doubleday, 2012.

SECONDARY SOURCES:

Ayto, John. *Oxford Dictionary of English Idioms*. 3rd ed. Oxford: Oxford University Press, 2010.

Cullen, Kay. *A Guide To Idioms*. 1st ed. Boston: Thomson, 2000.

Heller, Jiří. *Český slovník věcný a synonymický*. 1st ed. Praha: SPN, 1974.

Hrdlička, Milan. *Literární překlad a komunikace*. 1st ed. Praha: ISV nakladatelství, 2003.

Knittlová, Dagmar. *K teorii i praxi překladu*. 2nd ed. Olomouc: Univerzita Palackého, 2000.

Kolektiv autorů. *Lingea velký slovník anglicko-český a česko-anglický*. 3rd ed. Brno: Lingea, 2010.

Levý, Jiří. *Umění překladu*. 3rd ed. Praha: Ivo Železný, 1998.

Lexikografický kolektiv Ústavu pro jazyk český AV ČR. *Slovník spisovné češtiny*. 2nd ed. Praha: Academia 1994.

INTERNET SOURCES

Pravidla českého pravopisu [online]
<http://www.pravidla.cz> [26. 3. 2013]

Urban Dictionary [online]
<http://www.urbandictionary.com> [17. 3. 2013]

The Free Dictionary [online]
<http://www.thefreedictionary.com> [17. 3. 2013]